

**תיאטרון
חיפה**
תיאטרון יוצר שינוי

מחזמר ישראלי מקורי

בשילוי
שונה

ניהול הצגה: **אסף פרידמן**
מנהל הפקות ואחראי ייצור: **דור שלום**
מנהל טכני: **עופר טל**
מנהל במה: **ולרי זסלבסקי**
תאורה: **אלי אשכנזי, חואן כהן, דימה אלטמן**
סאונד: **איציק פריד, יוסי דולב**
איפור: **לודה גולדברג**
הלבשה: **לובה גלפרין, סשה צ'רנין**
אביזרים: **עמליה זכריה**
ייצור תפאורה: **"סדנת תיאטרון" מוטי עמר**

עריכת התוכנית והפקה: **עדי רונן**
עיצוב: **לם-מרגלית שפי**
צילום סטילס: **ליאור נורדמן**
דניאל קמינסקי
צילום וידאו: **יונתן צור**
דפוס: **דפוס גסטליט**

זוכה חג המחזמר בת ים

תודות:

עיריית בת ים והפקת חג המחזמר,
האקדמיה למוסיקה בירושלים
אורי פסטר, דפי אברבך, רויטל שקורי,
שרה לבקוביץ', נטע שביט, קונדיטורית "חמדה עוגות".
משך ההצגה: כשעתיים כולל הפסקה

הצגה ראשונה בתיאטרון חיפה: 21.3.15 א' בניסן, תשע"ה

מוסיקה ופזמונים: **אוהד חיטמן**
מחזה מאת **אוהד חיטמן** ו**שירלי דשא**
על פי רעיון מקורי של **אוהד חיטמן**
בימוי: **דניאל אפרת**
כוראוגרפיה: **עומר זימרי**
ניהול מוסיקלי ותזמורים: **טל בלכרוביץ'**
תפאורה: **סאשה ליסיאנסקי**
תלבושות: **יובל כספין**
תאורה: **אורי מורג**
הדרכה קולית: **מאיה אבידן**
עוזר במאי: **אסף פרידמן**
עוזרת כוראוגרף: **גילי גבל**
קורפטיטור: **איתי שמעוני**
עיצוב סאונד: **איציק פריד**
תזמורים נוספים: **זהר שרון, ליאור רונן**
עיבודים קוליים: **אוהד חיטמן**

בהשתתפות:

טלי אורן בילי שוורץ
מיקי קם מלכה שוורץ
אמיר הלל יונתן גור-לביא
נילי צרויה סימונה
שרון צור מר אבנר
דור אחויון בר-נתן גב' קרלה אבנר
יפעת כהן מזכירה
נעה גודל מזכירה
דודי גזית צלם / זמר חתונות / מלאך
יהודה נהרי רו"ח / צלם
יוסף אלון רו"ח / מלצר

המופע בליווי **תזמורת המהפכה**

מנצח: **רועי אופנהיים**

• כינור ראשון: **עדי חלאבין**

• כינור שני: **ליאה רייחלין**

• ויולה: **דניאל תנחלסון**

• צ'לו: **דן ויינשטיין**

• קונטרבס: **אלון עזיזי**

• חליל: **הגר שחל**

• קלרינט: **קרן גולדנצוויג**

• תופים וכלי-הקשה: **נדב רוגל**

• כלי-הקשה: **עודד גייצהאלס**

• פסנתר: **רועי כהן**

זה משלנו

מחזות זמר מקוריים אינם בולטים בנוף התיאטרון הרפרטוארי הישראלי. מאז ימי הזוהר של מחזות הזמר הנצחיים "שלמה המלך" ושלמי הסנדלר", "קזבלן", "איש חסיד היה" ו"סלאח שבת" לא זכינו במחזותינו ליצירות כדוגמתם. חג המחזמר בבת ים נוצר בכדי לעודד יצירה מקורית בז'אנר ייחודי זה, ועל כך אנו מודים. בזכותו הגיע המחזמר "בילי שוורץ" לאוויר העולם.

כיום, כשנתיים אחרי זכייתו בגרסתו הראשונית בחג המחזמר, זוכה המחזמר של אוהד חיטמן (רעיון, מחזה, מוסיקה ופזמונים) ושירילי דשא (מחזה) להפקה עשירה ומרשימה בתיאטרון רפרטוארי.

מאז ועד היום פועל תיאטרון חיפה כתיאטרון יוצר המקדם יצירה מקורית ומעודד עשייה תיאטרלית על כל גווניה. אנו סמוכים ובטוחים שהעזה של תיאטרון חיפה להפיק מחזמר מקורי ישראלי, תפתח פתח ותעודד תיאטרונים אחרים בישראל להצטרף לשליחות.

תיאטרון חיפה גאה להוות בית וקרש קפיצה ליוצרים ישראלים עוד בתחילת דרכם. בהפקה זו התחיל תיאטרון חיפה מסע מרתק עם יוצרים צעירים ומבטיחים, ביניהם במאי ההצגה, דניאל אפרת, הכוריאוגרף עומר זימרי, מנצח תזמורת המהפכה, רועי אופנהיים וכמובן, הוגה המחזמר, היוצר אוהד חיטמן.

אוהד חיטמן הוא מוזיקאי מחונן שבורך ביכולת כתיבה יוצאת דופן. יצירתו הייתה זקוקה לחממה, לבמה ראויה שתהיה מסוגלת להכיל את יצירתו. תיאטרון חיפה החליט להעניק לאוהד את הליווי והתנאים המלאים לפיתוח, כתיבה, והפקת מחזמר ישראלי מקורי פרי עטו ואנו מאוד גאים על הבחירה. עוד אנו גאים על התמסרותם של צוות השחקנים, היוצרים וצוות התפעול של תיאטרון חיפה, אשר תרמו להפיכת יצירה זו למושלמת, ועל כך נחוגג ונקוד להם קידה.

הנכם מוזמנים להישען לאחור וליהנות ממחזמר שלא נראה עוד על במותינו.

צפייה מהנה!

**ניצה בן צבי, מנכ"ל
משה נאור, מנהל אמנותי**

היצירה הישראלית מביאה לידי ביטוי את המצרף של הטוב בחברה הישראלית על כל גווניה. היצירה מביאה לידי ביטוי את התרבויות הרבות והכל כך שונות מהן מורכבת החברה בישראל, תרבויות שבאות מתפוצות שונות, מדרתות שונות כאשר כל אחת ואחת מהן הינת בעלת ערכים והומור ייחודי, טעמים ומנהגים.

השילוב הזה יוצר רב תרבותיות שאין דומה לה בעולם כולו. הפתיחות של עולם היצירה והיכולת שניתנת לכל אחת ואחד ללא הבדל דת, גזע ומין להביא לידי ביטוי את עצמם וכישורונם הם הפנים האמיתיות והיפות של ישראל. אנו רואים זאת בשירים, בלחנים, במוסיקה, בתיאטרון-לסוגיו, במחול, בציור ובפיסול, באדריכלות וכולם שואבים את מיימי יצירתם ממעמקי בארות המורשת הנפלאים שמרכיבים את מדינתנו. המועצה לתרבות ואמנות דאגה לעודד יוצרים צעירים ישראלים בכלל, ויצירה ישראלית בפרט במסגרת התבחינים (=קריטריונים) שעל פיהם מחולק תקציב התרבות.

המגמה הזו של עידוד נשורה כחוט השני בתקנות השונות בצורות כאלה ואחרות ונועדה לגרום לכך שנוכל להמשיך ולהנות מפרי יצירתם של עמי ויוצרי העולם הגדול, אבל, ניתן לשלנו מקום של כבוד ונעודד אותם ליצור ולהביא לידי ביטוי את כישרונם תוך נתינת מקום של כבוד על במותינו, בחללי התצוגה שלנו ובסביבה האזרחית שסביבנו. (כגון מייצגים ותיאטרונים רחוב).

המחזות הישראלים, שנכתבים במיוחד או מומחזים מיצירות ספרותיות שנכתבו ע"י סופרי ישראל, שוזרים בסיפור שנובע מהם את תולדותיה ויופיה של ארצנו והחברה שמתפתחת בה. יצירות המחול הישראליות הנפלאות מביאות ממראות הארץ ומריחותיה, הציור והפיסול מחזירים אותנו לסביבה בה אנו חיים - עבר והווה, והמוסיקה משלבת מסורת, מנהגים ותרבויות מהן באנו. המחזה הישראלי לוקח אותנו במסע לנבכי החברה שלנו, תוך טיפול בנושאים אקטואליים בשימת דגש על השפה שהתפתחה פה, על המושגים שעליהם אנו גדלים, הטעמים, ההומור, המנהגים, המאכלים, והתאים המשפחתיים השונים.

מחזות הזמר הישראליים מובילים אותנו בשבילי הציונות מכנר על הגג דרך סלאח שבתי ורבים אחרים עד בילי שוורץ שמביאה לידי ביטוי במשחק יוצא מגדר הרגיל עם הומור ומוסיקה נפלאה שכתב אוהד חיטמן צד מסוים בישראליות העכשווית.

אנו נמשיך לעודד בכל דרך אפשרית את היצירה הישראלית בכלל ומחזות זמר ישראליים בפרט, דבר שנותן ביטוי נוסף לפניה היפות של החברה הישראלית על גל גווני המרקם האנושי שבה.

בכבוד רב,

ד"ר חיים פרלוק

יו"ר המועצה הישראלית לתרבות ואמנות

חשיבות היצירה הישראלית

כולם רוצים, כולם רוצים, כולם רוצים,

כולם רוצים, כולם
רוצים לכבוש את העולם
מעמידים פנים,
כולם אחרי כולם
כאילו שהכול מושלם
מחזיקים בפנים
ועד שאור השמש לא יגווע
אין מקום אחר מלבד מרכז הלהבה

כולם כמו שכולם-
תמיד נראה שרק אצלם
הדשא לא יבול,
כמו עדר בלי רועה
נראה כאילו לא טועה
כאילו כל יכול
וגם אם אור השמש מסנוור
לפעמים כולם מעדיפים להתעוור

כולם רוצים, כולם רוצים,
עם סימני השאלה,
אבל בלב יודעים
הדרך לא תהיה קלה!

כולם דומים מדי
ומדברים מילים גבוהות
שבכלל לא מבינים
הרגש מנוטרל-
להגין הוא לא יכול,
מחזיק אותם בפנים.
אומרים בסוף השמש תהרוס
כל ההגנות לא יעזרו, הכול יקרוס

**כולם רוצים,
כולם רוצים,
עם סימני השאלה,
אבל בלב יודעים
הדרך לא תהיה קלה!**

עלילת המחזמר והשירים

מערכה ראשונה

כולם רצים אחרי אהבה, הצלחה והגשמה.
"כולם רצים כולם" (כולם מלבד בילי)

רק בילי שוורץ, מזכירה במשרד רואי חשבון לא רצה לשום מקום.
היא יושבת במשרד וחולמת על אהבה שתציל אותה מחייה האפורים.

"במה אוכל לעזור?" (בילי ולהקה)

סימונה, המזכירה הבכירה במשרד, מנהלת רומן עם הבוס, מר אבנר. כאשר אשתו של אבנר מופיעה באופן מפתיע במשרד, בילי לא מצליחה לעצור אותה, הרומן מתגלה וסימונה מפוטרת.

"הפעם זה נגמר" (קרלה, מר אבנר וסימונה)

סימונה מאשימה את בילי שגרמה לפיטוריה ומחליטה לנקום בה.

"בילי בילי בילי שוורץ" (סימונה, יונתן ובנות)

סימונה מגייסת לנקמה שלה את יונתן גור לביא, כוכב טלוויזיה ולקוח של המשרד.
היא מבטיחה לטפל בבעיות המס שלו והוא בתמורה ישבור לבילי את הלב.

"העסקה" (סימונה, יונתן ובנות)

למחרת בבוקר, מלכה, אימא של בילי מתקשרת למשרד ומנסה לסדר לבילי שידוך. בילי מבקשת מאימא שלה שתפסיק להפריע לה לעבוד.

"עבודה אימא, עבודה" (בילי ומלכה)

למשרד נכנס יונתן גור לביא

"אני עף" (יונתן ובנות)

ומתחיל עם בילי.

"בואי בילי, בילי בואי" (יונתן, בילי, סימונה ולהקה)

יונתן קובע איתה דייט לערב ובילי נכנסת לפאניקה.

"בלי פאניקה!" (בילי)

במהלך הדייט בילי מתוודה בפני יונתן שהיא כבר שכחה מה זה להתאהב ויונתן מוצא את עצמו מוקסם ממנה.

"למד אותי את האהבה" (בילי ויונתן)

סימונה אורבת ליונתן ומבקשת לדעת למה הוא לא ממלא את חלקו בעסקה שלהם. יונתן מתוודה שהוא התאהב בבילי ומבקש לבטל את העסקה. סימונה מסכימה ומזמינה את יונתן לשתות לחיי האהבה שלו ושל בילי.

"בוא תשתה איתי" (כולם)

מערכה שנייה

במספרה. מלכה ובילי מתכוננות לחתונה.

"אימא יודעת מה טוב לילדים שלה" (מלכה, בילי ולהקה)

בילי מתרגשת לקראת החתונה שלה ומרגישה כמו גיבורה של סרט.
"סרט מוצלח" (בילי)

כל האורחים מגיעים לחתונה ומלכה המאושרת מקבלת את פניהם.
"החתונה הכי טובה" (כולם מלבד סימונה)

בין האורחים מגיעה גם סימונה ונותנת לבילי במתנה תמונות חשודות
זמר החתונות שר את שיר החופה.

"מכל הנשים בעולם" (זמר החתונות)

מתחת לחופה בילי חושפת את העסקה שיונתן עשה עם
סימונה ומבטלת את החתונה. מלכה מנסה להמשיך כרגיל
אבל בילי מתפוצצת עליה ועוזבת את החתונה.
מלכה נזכרת בילדות שלה.

"רגע מושלם" (מלכה)

יונתן מבקש מבילי סליחה אבל היא לא מוכנה לסלוח
וזוכה לתמיכה מפתיעה מצד מלכה.
יונתן עוזב ובילי מתמוטטת בזרועות אמא שלה.

"רגע מושלם 2" (בילי ומלכה)

הטלפון מצלצל. מסתבר שיונתן עבר תאונה.
בילי מגיעה לבית החולים. יונתן מורדם והיא מקווה שלא איבדה אותו.

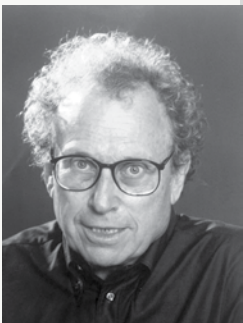
"לחץ דם לבילי" (כולם)

יונתן מתעורר ובילי סולחת לו כי אין כמו אהבה. אין כמו אהבה.

"הרוח בחיי" (בילי, יונתן ומלכה)

מלכה מסכמת- סוף טוב הכל טוב?

"הרוח בחיי" (כולם)

עשרה קוריוזים מתולדות המחזמר

// דן אלמגור

[קוריוז מעניין ראשון]: השירה הקצובה, המוסיקה, המחול, הציור והפיסול קדמו בתולדות התרבות האנושית לדיבור ולאמנות התיאטרון. האדם הקדמון, שחי עם בני משפחתו בחושך במערות, השמיע תחילה – גם כדי להתגבר על החושך והפחד – קולות קצובים, שהפכו בהדרגה לשירה ולתפילה, ולטקסי מחול פולחני. בכל היבשות, בכל התרבויות. הכהנים ובני-הנביאים בארץ שרו בעברית בהרי ירושלים מעין-מחזמר-בדיאלוגים – הקרוי שיר-השירים. הפילוסוף היווני אריסטו, בספרו 'על הפיט', מונה את מופעי השירה והמוסיקה בצד הקומדיה והטרגדיה. לאורך כל ימי הביניים והרנסנס הוצגו באמפיתיאטרון, בכיכרות-העיר, בארמונות וביערות הצגות ששילבו שירים ומוסיקה, ואלה הפכו בהדרגה גם לאופרה ולאופרטה – שבעקבותיהם נולדה בסוף המאה התשע-עשרה ובמחצית הראשונה של המאה העשרים גם סוגה (ז'אנר) חדשה – **המחזמר**. המיוזיקל.

כשמדברים על המחזמר (המלה העברית המשלבת 'מחזה' ו'זמר' נולדה רק לפני כששים שנה, מעל עמודי השבועון 'העולם הזה') מזכירים בדרך כלל שנולד בארצות הדוברות אנגלית – באנגליה, ובארצות הברית. אך – והנה **[הקוריוז השני]:** מסתבר שגם בנקודה זו נוכל לשיר בחיך את השורה האהובה עלינו כל-כך: "ראשונים תמיד אנחנו". כי מסתבר שבשתי הארצות האלה, הדוברות אנגלית, התפתח המחזמר הקלאסי בעיקר הודות לשני יוצרים יהודים מוכרים: האחד היה בנו של חזן מפאריז, והשני כתב את רוב יצירותיו ב...יידיש!

כן, מחברי המחזמר הבריטי הגדולים הראשונים, גילברט וסאליבן, הושפעו מאד מהאופרטות שכתב ז'אק אופנבך, בנו של חזן 'הלנה היפה' (ועוד); וכמעט כל גדולי היוצרים של המחזמר האמריקאי במחצית הראשונה של המאה הקודמת – גרשווין, רודג'רס והמרשטיין, ברלין, לרנר ולואו, ברנשטיין, זונדהיים ורוב האחרים – צפו בילדותם יחד עם הוריהם (שהגיעו לארה"ב כפליטים ומהגרים ממזרח-אירופה) בהצגות המוסיקליות שהוצגו ביידיש בשכונות היהודיות בניו-יורק: באופרטות של אברהם גולדפדן ועמיתיו ('המכשפה', שני קוני למל, 'שולמית', ועוד). אבל כשהחלו הם עצמם לכתוב מחזות-זמר, לא העזו לכתוב על דמויות יהודיות. עלילותיהם התרחשו בעיקר בארה"ב ('פורגי ובס', 'אוקלהומה', 'סיפור הפרברים', 'אני אוקלי אשת לפידות'), בלונדון ('גבירתי הנאווה', 'אוליבר'), או בארצות אקסוטיות רחוקות ('המלך ואני', 'דרום פאסיפיק') ועוד. רק כשמונים שנה אחרי שהגיעו הוריהם לארצות הברית – באמצע שנות הששים של המאה הקודמת – העזו סוף-סוף המחזאים והמלחינים היהודים-אמריקאים לראשונה לכתוב לבמה הגדולה בברודוויי מחזה "יהודי" מובהק – הלא הוא 'כנר על הגג'.

כבר בראשיתם של חיי התיאטרון העברי בארץ-ישראל, בסוף המאה התשע-עשרה ובתחילת המאה העשרים, הציגו פה ושם להקות חובבים ותלמידי בתי"ס מחזות מקראיים, שבהם שולבו שירים (כ"יפים הלילות בכנען", או 'בשדמות בית-לחם, בדרך אפרתה'). אבל רק בשנת 1933 נולד בארץ המחזה המוסיקלי הארץ-ישראלי הראשון: 'המנון לתוצרת הארץ', מאת עמנואל הרוסי ומשה וילנסקי הצעירים. הוא הוצג בתיאטרון 'המטאטרן' בשנת 1934, והוא זכור לנו בעיקר בזכות הלהיט "דודה, הגידו לנו כן!" שמה המלא והארוך של הקומדיה המוסיקלית הזאת היה "המנון לתוצרת הארץ: או מאורעות אברהם סנדלי – יושב-ראש אגודת הסנדלרים בתל-אביב". הצגת הבכורה שלה היתה ב-7 בפברואר, 1933, באולם בית-העם בתל-אביב, בליווי תזמורת בת נגן אחד בלבד **[הנה הקוריוז השלישי]**. זה היה הפסנתרן והמלחין הצעיר (שהיה בן 33 אז) משה וילנסקי, שישב ליד הפסנתר לפני הבמה. מחיר הכרטיס היה כשלושים גרוש, וההכנסה

הממוצעת להצגה באולם הכי גדול בת"א (היו בסה"כ שלושים הצגות) היתה... שמונה לא"י! בין השחקנים בהצגה זו היו יעקב טימן וחברו שמואל רודנסקי (לימים: כוכב 'כנר על הגג'). שם המחזמר העיד על נושא – המאבק למען תוצרת-הארץ, בתקופה בה הוצפה א"י בסחורות זולות מיפן, סוריה וגרמניה. זוג נעליים מתוצרת הארץ עלה אז 60-70 גרוש, וכיון שהקהל העדיף את הנעליים המיובאות, נותרו הסנדלרים ללא עבודה. והחלו לחלום על "ירידה". **[הקוריוז הרביעי]:** עשר שנים אחר-כך הציג 'אהל', תיאטרון פועלי-ישראל, קומדיה "תנכית" שגם בה משמש סנדלר (הפעם לא תל-אביב אלא ירושלמי) כאחד משני הגיבורים הראשיים. הקומדיה – 'שלמה המלך ושלמי הסנדלר' – נכתבה בתל-אביב בגרמנית **[קוריוז חמישי]** בידי הסופר הייקה סמי גרונמן, ותורגמה בידי נתן אלתרמן. היא הוצגה כמעט – הנה **[קוריוז שישי]** – ללא פזמונים (פרט לשני שירים, שעליהם כתב המבקר ד"ר חיים גמזו כי מוטב היה לוותר עליהם, כיון "שהקומדיה הזאת אינה זקוקה לפזמונים").

אבל כעבור עשרים שנה, כשהחל בארץ גל מחזות-הזמר המתורגמים (בעקבות הצלחת 'גבירתי הנאווה' והפקותיו של גיורא גודיק) שכנע במאי הצי'זבטרון והקאמרי, שמואל בונים, את תיאטרונו להפיק מחזמר עברי רב-משתתפים, כתגובה למחזות-הזמר המיובאים. נתן אלתרמן הוסיף לקומדיה שתרגם ל'אהל' שפע פזמונים וירטואוזיים. סשה ארגוב הלחין אותם. והשאר – היסטוריה.

אגב, וזה **[הקוריוז השביעי]:** חמש שנים אחר-כך, ב-1970, חנך תיאטרון 'הבימה' את האולם הגדול, המחודש שלו בהצגה רבת-המשתתפים 'חג הסנדלרים' – מחזה מתקופת שייקספיר. אבל הפעם, ללא פזמונים. המחזמר המודרני, שירש במידה ניכרת בעולם ובארץ את מקומה של האופרטה, נחלק לכמה קבוצות עיקריות: מחזות-זמר שנכתבו מלכתחילה כמחזמר (עם עלילה ופזמונים); כאלה שנולדו כתוצאה מהוספת פזמונים ועיבוד של ספר ('כנר על הגג', 'עלובי החיים', 'אוליבר' ועוד); עיבוד של מחזה שנולד חסר-פזמונים ('גבירתי הנאווה', 'שלמה המלך ושלמי הסנדלר', 'קזבלן' ועוד); מחזמר שנולד בעקבות קובץ סיפורים או מערכונים ('ברנשים וחתיכות', 'סלה שבתי'), או סרט ('המפיקים', 'השופר אזולאי', 'ינטל' ועוד). והסוג השלישי, החדש יותר: מחזות זמר שנכתבו כדי לשלב ולתפור יחד פזמונים קיימים – כדוגמת 'מרי לו' (שירי צביקה פיק; קצת בהשראת 'ממא מיא', שירי להקת 'אבבא דווקא'), 'להקה', 'מיקה שלי' (משירי יאיר רוזנבלום), מחזמר משירי שלמה ארצי, ועוד.

מעניין שדווקא תיאטרון חיפה – המציג עכשיו לפנינו מחזמר מקורי נוסף, 'בילי שוורץ' – הקדים בשלושת העשורים הראשונים לקיומו את חבריו הקשישים ממנו, כשהעלה על במתו הצגות מוסיקליות מקוריות ומתורגמות. בצד הצגות של מחזות-זמר מתורגמים ('פיטר פן', 'אופרה בגרוש', 'ברנשים וחתיכות' ועוד), או מחזות שלצורך הפקתם בחיפה נכתבו במיוחד פזמונים (כמו 'המתאבד'), הוצגו בתיאטרון חיפה גם מחזות מוסיקליים מקוריים כמו 'לילי גום' (אהוד מנור, 1973), 'קריזה' (סובול, 1976), 'התשה' (בני הדר, 1981) ועוד, שהעשירו וזה **[הקוריוז השמיני שלנן]** גם את אוצר הזמר העברי בשירים. כמו, למשל, "ילדים זה שמחה".

הזכרנו כבר שגיבורו של המחזמר העברי הראשון שהוצג בארץ היה סנדלר, יו"ר אגודת הסנדלרים; שאחד משני הגיבורים של המחזמר העברי הגדול הראשון שהוצג אצלנו היה "שלמי הסנדלר", ושהאולם הגדול של התיאטרון הלאומי שלנו נחנך בשנת 1970 בהצגה 'חג הסנדלרים'. אז למה שלא נחתום את סקירתנו הקצרה **בקוריוז סנדלרי תשיעי?** סופר הילדים הדני הגדול, הנס כריסטיאן אנדרסן, שאחד הסרטים המוסיקליים המרנינים ביותר של שנות החמישים, נקרא על שמו, היה... סנדלר. בנו של סנדלר. ודני קיי, שגילם את דמותו של אנדרסן הצעיר בסרט, הצדיק בו את שמה של הביורגריה על סופר הילדים האגדי, שהופיעה בעברית באמצע המאה הקודמת: 'בן הסנדלר'. **וקוריוז "סנדלרי" עשירי ואחרון**, שאינו קשור למחזות-זמר דווקא, אלא לאיש שכתב רשימה זו אודותיהם :

אבי, זאב אלבלינגר, יליד ורשה (1904), היה בין ראשוני תנועת 'השומר הצעיר'. לקראת עלייתם לארץ, נדרשו חברי קבוצתו, 'אריאל' – עם תום לימודיהם בגימנסיה הפולנית (בבקר) ובגימנסיה העברית (אחה"צ), ללמוד במשך שנתיים אצל בעל-מלאכה מקצוע שימושי, מועיל, שבו יוכלו לעבוד בארץ. אבי בחר בסנדלרות, ובמשך שנתיים למד את המקצוע יום-יום אצל סנדלר פולני. כשהגיע לארץ בשנת 1921, כחלוץ העלייה השלישית, והקבוצה שירדה מהאנייה עשתה דרכה (ברגל, כמובן) ליער בחדרה, שם חיכו להם באהלים חברי 'הגרעין' שלהם, גילה שם אבי, לתדהמתו, שמתוך עשרים החברים שגרו באהלים ביער, שמונה-עשר למדו לצורך עלייתם ארצה ... סנדלרות. אלא שלא היו לרובם נעליים – לא רק כדי לתקן, אלא גם כדי לנעול (כדברי השיר של אז: "הי, הי, נעליים. בלי סוליות נעליים!"). אז הלכו לעבוד בעמק בית-שאן בסלילת כבישים, וכשתמו העבודות בכביש הגיעה הקבוצה ל... מרכז הכרמל, כדי לסקל את המגרש שעליו נבנה לימים האודיטוריום החיפאי. בין העובדים אתם בסיקול הסלעים היה גם [הנה עוד קוריוז:] חלוץ ומחבר שירים ("בגליל בתל-חי") – אבא חושי! אז מה הפלא שהסנדלרים תופשים מקום כה מרכזי ברשימה שכתבתי לכבוד הצגת 'בילי שוורץ', שאין בה אפילו סנדלר אחד?

בילי
שוורץ -
מתרגיל
באקדמיה
ליצירה
בימתית
מלאה

// אוהד חיטמן

את השחקנית **טלי אורן** הכרתי בגיל 18 דרך קבוצת חברים משותפת מהלהקות הצבאיות. החיבור הראשוני בינינו הניב שירי נונסנס רבים במסגרת מקסימה שנקראה "דומינו גרוס". נחשפתי לכשרונה של טלי אורן לשיר מילים בקצב מסחרר, להחליף דמויות תוך כדי משפט אחד ולווירטואוזיות רגשית עצומה. כתבנו ביחד שירים שתאמו אותה בצורה מדויקת ומופלאה.

במקביל, חברי **טל בלכרוביץ'** ואני התנסינו בכתיבת מחזמר בשם "אי הילדים", המבוסס על סיפור ילדים מפורסם מאת מירה לובה. כתבנו והלחנו 3 "נאמברים". אמנם לא הצלחנו למנף אותם לכדי מחזמר, אך במקביל בילינו שעות בצפייה בקלטות וידאו של מחזות זמר רבים של אחד מגדולי כותבי מחזות הזמר, סטיבן זונדהיים ולמעשה, גילינו שלשנינו טעם מוסיקלי זהה. במשך כעשר שנים, על אף הלחנות רבות לתאטראות השונים, נתתי לחלום המחזמר לשקוע בי ולהתפוגג מעט. למרות זאת, לא חדלתי מלהצהיר בפני כל חבריי וסובביי שחלומי הגדול מכולם הוא "לזכות בפרס הטוני על מחזמר שאכתוב".

בשנת 2008 הוצאתי לאור את אלבומי השני, "הרגע הבא", שמתוכו הצלחתי לבסס מספר לא מבוטל של להיטים ("חשבת שיהיה רומנטי", "סתם עוד יום", "נקודת ההתחלה" ועוד...). שנה זו היתה מוצלחת מאוד עבורי והתבטאה בתמלוגים נאים, הופעות רבות והצעות לשיתופי פעולה מרגשים וייחודיים. אך עם זאת, הרגשתי שלא באמת אני מתרגש מיצירתי. "אז יופי, אני יודע להלחין להיטים" – אמרתי לעצמי – "אבל מה עכשיו"?..

שלה תפליג בילי לעולמות מוסיקליים הפוכים למציאות בה היא חיה. בתוך פחות משבוע כתבתי והלחנתי את הבסיס ל"במה אוכל לעזור?" (לימים יהפוך לנאמבר הפתיחה של בילי ב"בילי שוורץ").

נאמבר זה, שהיווה בשבילי את עבודת הסיום של הקורס באקדמיה, התקבל להפתעתי בתגובות נלהבות וחסרות תקדים בחיי. פרופ' ארי בן- שבתאי טען באוזניי שיש להפוך את התרגיל הזה למחזמר שלם. כמו כן, טלי אורן ואני שוחחנו בינינו ארוכות ופנטזנו שאהיה ה"זונדהיים" שלה והיא ה"ברנדט פיטרס" שלי ושאתכות לה מחזמר שלם שיפותח מתרגיל זה.

לפני כשלוש שנים, נגנו אלבומי השלישי, שיצא לאור לבסוף לפני כשנה וחשתי שדלתות רבות נסגרות בפניי ושחיי האמנותיים אינם מנותבים כפי שהייתי רוצה שיהיו.

זה היה הזמן שישבתי ובמשך כחצי שנה קידמתי את כתיבת והלחנת "בילי שוורץ".

הבנתי שבכדי שהסיפור לא יהיה מחויב זמן או מקום וכמו כן, בשביל להבהיר שאין מדובר בבדיחה, עלי לשנות את שם משפחתה של בילי- מבילי בובליל לבילי שוורץ. "שוורץ" הוא אמנם שם משפחה יהודי, אך נפוץ בכל העולם, במיוחד במקום אליו אני מכוון יותר מכולם- ניו יורק ובפרט בברודוויי. עד תקופה אינטנסיבית זו של הידוק הטיוטה הראשונה, היו בידיי כעשרה נאמברים וכמחצית מסיפור העלילה. בשלב הראשון, תיעדתי את המחזמר בהקלטת סקיצה ביתית ובה שרתי את כל שירי המחזמר בכל התפקידים שהם. כשלוש שעות של מוסיקה, עוד לפני שנכנס במאי לתמונה וריווח בין הדיאלוגים. מספר במאים ידועים מאוד נחשפו לחומרים ופנו אלי בבקשה שאתן להם להוביל את יצירת המחזמר. הדבר החמיא לי עד מאוד, אך אחרי ששמעתי מהם את ה"אני מאמין" שלהם, הבנתי שהם היו רוצים להפוך את "בילי" מריאלסטית לפנטזיה אגדתית.

דווקא הבמאי הצעיר, **דניאל אפרת**, שנחשפתי לכשרונו בעבודות שביים כמו "מאמ"י, שיקגו" ועוד, קנה אותי כשדיבר על הדגשת ה"חריגות" בעלילה, על הסתמכות על בילי שוורץ כדמות שאינה "מושלמת" אלא "כאחת האדם" וכמו כן שימוש בתפאורה מינימליסטית ובתזמורת חיה על הבמה.

ואז הגיעה ההצעה ללימודי התואר השני באקדמיה למוסיקה בירושלים. במסגרת הלימודים, בקורס "אפיון דמויות דרמטי דרך המוסיקה" בהנחייתו של **פרופ' ארי בן-שבתאי**, הבנתי לראשונה בחיי שעלי להבין את הדמות לפני שמלחינים אותה, כלומר- מה אני יכול לספר עליה, מה מניע אותה, בין אם במימד הגלוי או בין אם במימד החבוי. כך היה, שתרגיל הסיום המתבקש לקורס היה כתיבת והלחנת סצנה מתוך אופרה או מחזמר.

התחלתי להשתעשע עם עצמי ולחפש מצלול מילים מעניין והגעתי ל"בילי בובליל"- האותיות ב' ול' קפצו בראשי מתוך המחשבה שדמות מבולבלת תשיר אותן ללא הרף. למשל:

"בילי בובליל מבולבלת" ותשיר בהמשך בשביל להרגיע את עצמה "בילי בלי, בלי פניקה".

בשלב השני עוד לפני שהתחלתי לחשוב על קו עלילתי עלתה חברתי טלי אורן כנגד עיניי. טלי וירטואוזית ומכאן שכש"בילי" מתבלבלת או לחלופין מתרגשת, היא תשיר מאוד מאוד מהר בשטף מילים בלתי פוסק ולרוב בתבניות ריתמיות שבורות ומהירות. (ללא ספק, השפעה ישירה של זונדהיים).

כמו כן, בשביל להדגיש את ה"שיא" הזה, חשוב שיהיה כנגדו "לא שיא". לכן, בילי בחייה הרגילים תהיה בחורה מאוד לא מעניינת, לא בולטת ומונוטונית.

מכאן הדרך להבנה שהדמות תעבוד במשרה אפורה (מזכירה) במשרד שגם כך נחשב אפרורי (משרד רואי חשבון) וכנגד זה, בפנטזיות

בשלב הראשון, דניאל קיצץ כשליש ממה שכתבתי והלחנתי, אך אני, שספגתי עבודה עם במאים רבים והבנתי שבמובן מסויים בתאטרון "הבמאי הוא סוג של אלוהים", קיבלתי באהבה כל הערה והארה של דניאל.

בשלב השני, פניתי לטלי אורן ושאלתי אותה אם תהיה מעוניינת לככב במחזמר שכתבתי עבורה. התגובה המהירה של טלי היתה חיובית ואף הוסיפה ואמרה "כמה שחקניות בעולם יכולות להתפאר במחזמר שנכתב במיוחד בשבילן?" כשהעברתי לה את המחזה ואת הסקיצות המוסיקליות כפי שהן, זכיתי שבעלה המחזאי המחונן **אורן יעקובי** יקרא ויבקש להגיב.

בפגישה משולשת שלי עם דניאל ואורן קרתה נקודת מפנה משמעותית- הבנתי שהמשפט המנחה את בילי בחייה הוא: "כולם צריכים איזו בילי אחת כדי להרגיש יותר טוב עם עצמם" ומכאן מיקוד העלילה הפך לפשוט ובהיר יותר.

שירים רבים הושמטו מתוך המחזמר ושירים חדשים נכתבו במקומם ולאט לאט המחזמר קיבל אמירה ברורה אחת.

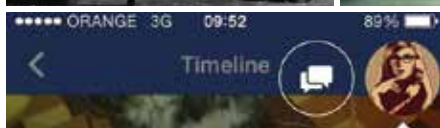
פנינו למספר מוסדות תרבות ולבתי ספר למשחק בהצעה לגבש סדנא (Workshop), אך לצערנו לא נענו בחיוב מחשש להפסדים כספיים ומחוסר הצלחה בימתי.

בתחילת 2013 קיבלנו הצעה **מאורי פסטור** שייסד את "חג המחזמר בבת ים", להגיש את "בילי שוורץ" לפסטיבל שכולו מחזות זמר מקוריים חדשים.

לאט לאט ובבטחה אספנו סביבנו את הטובים שבשחקנים והמוכשרים שביוצרים ולשמחתי (ואף להפתעתי) כולם נשבו בקסמיה של גברת שוורץ. ה"אישי פרטי" שלי הפך ל"אישי פרטי" של למעלה מ 25 אנשים מוכשרים. מעל כולם, הפתיעה אותי השחקנית המופלאה **מיקי קם**, שהסכימה תוך פחות מדקה להצטרף לחבורה. מיקי בעיניי היא אחת המוכשרות שידעה ארצנו והיא אחת מעמודי התווך של ז'אנר מחזות הזמר בישראל. עוד כשעיצבתי את דמותה של מלכה שוורץ, אמה של בילי, ראיתי את מיקי אל מול עיניי ועל כן אושר גדול הציף אותי כשהסכימה לקחת חלק במחזמר.

טל בלכרוביץ' חברי המוסיקאי, זה שמכיר את עולמי המוסיקלי יותר מכולם, נבחר על ידי להיות המנהל המוסיקלי והמתזמר.

במשך חודשים רבים ישבתי כ-14 שעות בכל יום וכתבתי בזהירות את הפיאנו-סקור המדויק של המחזמר. בכל תהליך זה לא מש מראשי קולו המהדהד של מורה הקומפוזיציה הפרטי שלי **ד"ר רפי קדישזון**, שעודד אותי בכל רגע נתון, כך כשעוד בתחילת התהליך שאלתי אותו בחצי בלהה "איך מתווים מחזמר כה מורכב ורחב מימדים?", ענה לי רפי בקול רגוע ובוטח "לאט לאט".

ב- 3.12.13 עלתה הפרזנטציה הראשונה של "בילי שוורץ", המחזמר הראשון שכתבתי והלחנתי על הבמה. אל מול תפוסה מלאה של קהל, הצגנו בסה"כ פעמיים ומה שאני זוכר מאותו היום הוא רעד שלא מש מגופי. בסיום הקהל הנלהב הריע ארוכות. לראשונה בחיי האמנותיים, כשעליתי על הבמה לקבל את זר הפרחים המסורתי, כל הקהל(!) עמד על רגליו. באף הופעה שלי כאמן מבצע לא זכיתי ברגע מופלא שכזה.

המחזמר "בילי שוורץ" נולד.

מהרגע שהעברתי את הפיאנו סקור המדויק, האחריות עברה לבלכרוביץ', שלקח את החומרים וכמו במכחול קסום צבע את סקיצות ה"שחור-לבן" שלי בצבעים ססגוניים רחבים ומרהיבים. כמו כן, הפקדתי בידיו של הבמאי דניאל אפרת את ההובלה האמנותית של המחזמר כולו. מבחינתי אם הוא או הבאים מטעמו (כמו למשל הכוראוגרף הרגיש והמדויק **עומר זימרי**) מבקשים שינוי מוסיקלי או עלילתי כזה או אחר- נקודת המוצא שלי היא שהם יותר צודקים ממני. מה שמינף מבחינתי באופן משמעותי את דיוק ופיקוס עיצוב הדמויות משחקית ומוסיקלית היתה העובדה שעוד לפני תחילת החזרות הרשמיות ישבתי אחד על אחד עם כל שחקן ושחקנית, כשטלי אורן בראשן ונתתי לעצמי את החופש להקשיב, לשנות ואף להשמיט חלקים ממה שכתבתי. המתנה שהרווחתי היא אמינות של דמויות, משפטי מחץ מצחיקים או מעוררי מחשבה מדויקים יותר ופוקוס גדול יותר בהבנת העלילה.

ב4.12.13 הוכרזה פה אחד "בילי שוורץ" כמנצחת הגדולה ב"חג המחזמר בבת ים". למעשה, זהו הפרס הראשון שזכיתי בכל חיי (!).

ניצה בן צבי, מנכ"לית תיאטרון חיפה שהייתה בצוות השופטים בפסטיבל פנתה אלי וקישרה אותי עם מנהלו האמנותי של התיאטרון, **משה נאור** ועל אף הצעות רבות מתיאטראות אחרים, בחרתי בתיאטרון חיפה ולו רק בשל החזון, התמיכה ביצירה מקורית ובחופש האמנותי שנתנו לי-

שימור בסיס צוות היוצרים והשחקנים המופלאים, הכללת **תזמורת "המהפכה"** בניצוחו של **רועי אופנהיים** כחלק בלתי נפרד מהמחזמר (ללא ספק, התזמורת הכי רלוונטית, בועטת, יצירתית ומקורית בנוף המוסיקלי בימים אלה) וכמו כן, נתנו לי את הכלים לשדרוג המחזמר לכלל יצירה שלמה ומהודקת. המתנה הכי גדולה שקיבלתי מתיאטרון חיפה הייתה החיבור למחזאית המוכשרת, המצחיקה, האנושית, נטולת האגו ו"ילדת מחזות הזמר"(הגדרה שלה) - **שירילי דשא**.

כביכול, ויתרתי על היותי היוצר הבלעדי, אבל בפועל- הרווחתי את הקונטרה האמנותית הכי טובה שיוצר יכול לבקש לעצמו.

יצירה אישית היא דבר מופלא. יצירה אישית מתוך שיתוף פעולה בין קבוצת יוצרים היא הדבר הכי מופלא שיש.

כשיוצרים אמנות מתוך מרחב של אהבה וכבוד הדדי, כשמוקפים בצוות מסור של תיאטרון רפרטוארי וכשמוותרים על האגו ורואים את טובת התוצאה, אין אופציות מלבד להיות מאושרים.

אוהד חיטמן

בלי פאניקה, בלי פאניקה, בילי, בלי בלי פאניקה,
לא צריך להיבהל,
תנסי לא לקלקל,
הפעם בלי טעויות, בלי בעיות, בילי, בלי בלי פאניקה,
זה הזמן לרומנטיקה,
לחיבוק ולנשיקה...

אבל מה לעשות עם השיער?
שיהיה אסוף או מפוזר?
אני לא יודעת איזה גוון של איפור לשים לי בעיניים -
אולי כחול? אולי ירוק? אולי סגול ואולי שחור?
אני לא יודעת מה לבחור!

בלי פאניקה, בלי פאניקה, בילי, בלי בלי פאניקה,
אבל מה אני אלבש?
אין לי שום דבר חדש!
דווקא היום, דווקא עכשיו, את יכולה בלי פאניקה,
הרגליים לא זזות,
מחשבות מרוכזות...

צריך לסדר את הגבות,
יש המון שפם כדאי למרוט, -
אני לא יודעת איך להגיב, כשהוא יביט בי בעיניים
ואיזה לק? אולי אדום? לא, אדום זה זול, אז אולי צהוב?
אוף, אני לא יודעת מה לחשוב!

בלי פאניקה, בילי, בלי בלי פאניקה,
בילי, את ילדה גדולה,
תפתי כמו חתולה... (גגרררר...)
רק שלא ייבהל, כשיתקל בציצי מופל וישבן גדול,
אם את זה יסבול
יבוא עד כאן,
יגלה שאין בי רק קנקן
אז אין שום פאניקה... שום פאניקה... אין שום פאניקה...
נעלי עקב, או אולי סנדל?
לא זה ולא זה, כמה זה לא קל...
אז אולי מגף? לא, הוא מטונף,
אין לי שום כיוון, אז אולי כפכף?
לא, שלא יבוא, נבטל הכל,
העולם יחזור להיות עגול
ואני אמשך בלעדיו לסבול!

בילי, אל תשפטי את עצמך, את ראויה לאהבה!
הבחור הזה רוצה אותך,
כמו שאת רוצה אותו,
אז למה את מחכה,
תפסיקי כבר עם כל הפאניקה!
בלי פאניקה, בלי פאניקה, בילי, בלי בלי פאניקה!

בלי פאניקה

**”בילי
שוורץ
זו אני...
מלפני
25 שנה”**

// טלי אורן

לפני 18 שנה הכרתי את אוהד חיטמן.
החיבור איתו היה מייד, אותם חלומות, אותה אהבה לחומר מוסיקלי תאטרלי – באמת חיבור משמיי. עבדנו יחד, יצרנו שירים קומיים בתוכנית הטלביזיה שלנו “דומינו” וכמו ילדים- התלהבנו מה’אנר המגוחך, הפתאמי והמרגש הזה שנקרא מחזות זמר.

הוא תמיד אמר לי שיכתוב לי יום אחד מחזמר...
ואני תמיד הנהנתי ואמרתי לעצמי. “כן כן”
ואז לפני שנה וחצי ביום בהיר אחד הוא פשוט הודיע לי:
”בילי שוורץ- זה קורה.”
המחזמר שכתב התקבל לחג המחזמר בבת ים ביוזמתו של אורי פסטר הנהדר בליווי תזמורת הסמפונט על הבמה.
והשאר הסטוריה.

בילי שוורץ זו אני... מלפני 25 שנה.
מישהי שלא ראו... מישהי שרצתה שיקחו אותה בחשבון... שיאהבו אותה... שיצליחו לראות שיש בה משהו מעבר למשקפיים הגדולים והלא אופנתיים.
וכמו אצל בילי - גם אצלי החיים השתנו מקצה לקצה...
קיבלתי בטחון עצמי, אנשים ראו אותי פתאום, למדתי מה זו אהבה ועברתי לעדשות....

אני חיה את החלום ערב ערב ומחוברת למחזמר הזה בנשמתי ובגופי.
חוץ מהערך האומנותי והמקצועי הגבוה שיש לדעתי במחזמר הזה נוסף גם ערך רגשי סנטימנטלי עבורי, את העיבודים לתזמורת עיבד טל בלכרוביץ חבר ילדות של אוהד ושלי - עוד ילד שחלם יחד איתנו את החלומות הכי גדולים.
אין כמו להגשים חלומות עם חברי נפש.

מאושרת על האנשים הנפלאים שעומדים איתי על הבמה ובראשם מיקי קם האלוהית שלחלוק איתה במה זו עוד הגשמת חלום פרטית שלי, וכמובן היוצרים המדהימים של ההצגה - מדובר בצוות יוצרים מהטובים בארץ.
מקווה שנמשיך לגעת בקהל הנפלא שמגיע ולנגן לו על מיתרי הרגש.

ובנימה יותר אישית
מקדישה כל רגע על הבמה לאורן אהובי ולילדיי יונתן ורומי
שבלי הסבלנות שלהם, הפירגון והאמונה לא הייתי יכולה להגשים את החלום הגדול הזה
וכמובן להוריי האהובים והמחבקים.

ולאוהדי... לא ממש יודעת איך מודים על מתנה כזו... אשמח אם תגלו לי...

אוהד חיתמן ואני חברים כבר כמעט 20 שנה. הכרנו בתיכון תלמה ילין במגמת המוסיקה וכבר אז שתפנו פעולה. אוהד עשה ערב של שירים שלו ואני הייתי אחראי על חלק מהתזמורים בערב הזה. כבר אז בימי התיכון, אני הייתי מאוד מושפע ממחזות זמר ומוסיקה לסרטים. (גם השתתפתי כילד בהפקה של "עלובי החיים" ודובבתי את מוגלי ב"ספר הגוגל" של דיסני.) ומכיוון שאבי עבד באותם שנים כפסנתרן ומנהל מוסיקלי בתאטרון הקאמרי, הייתי חשוף להרבה חומרים מוסיקליים בתאטרון. ובאהבה הזאת הצלחתי לשתף גם את אוהד, וכך הוא הכיר לראשונה יצירות של סונדהיים ושל יוצרים אחרים בתחום.

בהמשך, בצבא - אני הייתי בתזמורת חיל האוויר ואוהד בלהקות הצבאיות, חיברנו ביחד מספר שירים למחזמר לילדים שתכננו לכתוב. לצורך הקלטות שעשינו, הצעתי שנביא את טלי אורן ששירתה יחד איתי בצבא (ושאותה אני מכיר עוד מכיתה ב' בבית הספר לאומנויות), וכך למעשה אוהד וטלי נפגשו לראשונה והכירו.

אני שמח ונרגש שיש לי חלק בהתהוות המוסיקלית של אוהד ובהכרות של אוהד וטלי, שבסופו של דבר הביאה לשיחת הטלפון בה אוהד סיפר לי שמחזמר חדש שכתב בעצמו התקבל ונבחר להיות אחד מארבעת מחזות זמר מקוריים שיועלו בפסטיבל ראשון מסוגו למחזות זמר בבת-ים (בניהולו של אורי ספטר). הוא חשב להציע לי את תזמור המחזמר כי הוא טען שאני זה שהכי יתאים לעניין. כמובן שמיד התלהבתי והסכמתי.

לרשותנו הועמדה סמפונת רעננה עם המנצח הצעיר והנלהב רועי אופנהיים. למרות שיכולנו לה- שמש בכל התזמורת - אני חשבתי (אחר שהקשבתי לחומרים של אוהד) שנכון ללכת על משהו יותר מצומצם. גם משיקולים פרקטיים - אם נרצה להעלות את המחזמר בתאטרון - מי יוכל לשלם לתזמורת כל כך גדולה... וגם אומנותית חשבתי שנכון ללכת לכיוון יותר עכשווי ולא קלאסי כמו פעם. ונגן אחד לכל כלי מיתר במקום נגנים רבים ישמע עם צבע יותר ייחודי. לכן בחרתי בחמישיית כלי קשת - 2 כינורות, ויולה, צ'לו וקונטרבס שישתלבו מאוד יפה עם הפסנתר - שיהיה דומיננטי. לזה רציתי עוד צבע של ויברופון שיגיע מנגן כלי הקשה - והבנתי שאני זקוק לעוד נגן שיהיה יותר על מערכת תופים כמו בסגנון של ברודוואי. ולבסוף הוספתי חליל וקלרינט שיתנו עוד צבעים רומנטיים... וחגיגיים. וכך יצאנו לדרך עם תזמורת של 10 נגנים.

בסופו של דבר אחרי הרבה עבודה המחזמר בוצע בפסטיבל וזכה במקום הראשון. ניצה בן צבי ומשה נאור, מנהלי תאטרון חיפה, צפו והחליטו ללכת על זה. אני מלא הערכה להחלטה שלהם שלא לצמצם את התזמורת ולהשאיר אותה כמו שהיא. (לא החלטה זולה...)

אין ספק שאחד הדברים המאוד מוצלחים ונדירים שיש במחזמר הזה זה שהתפקיד הראשי נכתב עבור ובהשראת טלי. ומאחר שהכתיבה שוכתבה מספר פעמים, גם אחרי הביצוע בבת ים, שכבר אז לוהקו התפקידים המרכזיים, נוצר מצב שהכתיבה ממש יועדה למבצעה. וזה דבר נדיר שלמעשה קורה הרבה בברודוואי. מחזמר שעובר מספר שכתובים והעלאות של ניסיון. ואז ממשיך ומשוכתב ומשופר עד לגרסתו הסופית.

ולסיכום - להעלות מחזמר מקורי בארץ - זה לא משהו שלא שקרה כאן המון שנים. ולהיות חלק מהדבר הזה זו זכות גדולה וחוויה אדירה. אני מודה לכל מי שגרם לזה לקרות. אני מקווה שאם נצליח זה גם יהיה הפתח ליצירות מקוריות נוספות שיועלו בהצלחה. יצירה מקורית, עכשווית, רלוונטית - אנחנו צריכים כאלה בתאטרון. גם כפורמט של מחזמר.

בדצמבר 2013 התאהבנו כולם בבילי שוורץ, אותה רווקה מרירה שלא חלמה שזה יקרה לה, וכנגד כל הסיכויים זה קרה. אכן, חלומות מתגשמים.

כמוה, כמונו, אי אז בחורף לפני שנה וחצי, הפך חלום חג המחזמר הראשון בבת-ים למציאות מוכחת. בזכות אותה בילי, ובזכות התאטרון העירוני חיפה שאימץ אותה לזרועותיו השריריות, חג המחזמר הופך למסורת. והנה חג המחזמר השלישי כבר בפתח, וסיפורה של בילי, יעלה עוד כמה דקות לפניכם, בהפקה מקצועית, מלוטשת, מרגשת ומבדרת.

מה שהתחיל אצלנו בבת-ים במצגת סימפוניית, ירקד וישיר עוד מעט לפניכם, במקצוענות תיאטרונית מרגשת ומבדרת כפי שרק מחזמר טוב יודע לעשות. והרי בזה טמון הסיפור כולו. בקיץ של 2011 שימשתי כשופט בתוכנית

הטלוויזיה "רוקדים עם כוכבים". באחד מימי הצילום הבחין אחד המתמודדים, ראש העיר של בת-ים לשעבר - שלומי לחיאני במצוקתי ושאל לפישרה. סיפרתי לו ששוב דחו בתאטרון מחזמר מקורי פרי עטי ושנמאסה עלי התעלמות התרבות הישראלית מיוצריה המקוריים ככלל ומחזות הזמר המקוריים בפרט. נמאס לצפות שוב ושוב לאותם חידושים למחזות זמר מיתולוגיים ובמחזות הזמר שהם שעטנז של שירי צביקה פיק או שלמה ארצי עם סיפור עלילה קלוש המחבר ביניהם.

"חסרה במה החושפת את כשרונות הכתיבה שסביבנו" הסברתי בנואשות "חסר משהו שיהמר על היוצרים המקוריים ויציא את מכולתם".

ואז ככה, בחדר האופור של אולפן הטלוויזיה בנווה אילן, הבטיח לי שלומי שבת-ים תהמר, ותשמש כבית היוצר. "אנחנו נחשוף בפני מנהלי התאטרון והמפיקים הפרטיים את מה שנעלם מעיניהם" אמר, ותקענו כף. יצאנו "בקול קורא" ובילי שוורץ, ממורמרת בשולחן משרדה הופיעה מול עינינו.

"רוצה להיחשף?" שאלנו, "מה איכפת לך" ענתה. "בינכם איש לא שם לב אליי, מה כבר יש לי להפסיד". ואז, הכותב המוזיקאי הגאוני אוהד חטמן, שחבר לבמאי המבריק דניאל אפרת ולכוראוגרף הווירטואוזי עומר זימרי והשלישייה היצירתית סחפה אליה את טלי אורן, מיקי קם, נילי צרויה, אמיר הלל וחבריהם, והקבוצה המוכשרת הזאת הפכה למשפחה, ולא רק שבילי לא הפסידה דבר אלא שהיא ניצחה את כולם בגדול. ובחבר השופטים ישבה מנכ"לית תאטרון חיפה ניצה בן צבי וע"פ המסורת של התאטרון העירוני חיפה שמאז קיומו תמך ביצירה המקומית יותר מכל התאטרונים והוביל אותה לפסגות העולם כולו, הצטרף המנהל האמנותי של התאטרון, משה נאור, ושניהם לחשו באוזני בילי הנרגשת: "את סיפורך נספר על בימתנו, ועלילותיך יצטרפו להצלחות הגדולות של תאטרון חיפה". וכך לאחר למעלה מ-20 שנה עולה מחזמר מקורי חדש על בימת התאטרון הישראלי.

וכך חוגג חג המחזמר בת-ים את מהותו ואת הצלחתו. ואני, כמנהלו האמנותי ומיסדו של חג המחזמר, המאוהב בבילי אהבת מבט ראשון, רוצה להודות לחברי ולשותפי בחג המחזמר, רני רוזנהיים, נתי לרנר, ארז פודמסקי, שרון שמאי וחלי קניזו- שחר ולזעוק בשמחה "היי, אתם רואים לאן בילי שלנו הגיעה?".

כולי הוקרה ליוצרי המחזמר המתוק הזה, לשחקנים ולכל הצוות המסור של תאטרון חיפה שהתמזל לו ולכם כצופיו, לחבק את בילי, ערב ערב.

"שלוש, מדברת'ה פילי במה אנכ לעצור?"...

בילי שוורץ כקומדיה רומנטית

המחזמר "בילי שוורץ" מבקש מאיתנו לזהות כי מקור הקומדיה הרומנטית אינו בחלומות נשיים מולדים, ברורים מאליהם, כי אם במערכת ציפיות אכזרית ודכאנית של עולם פלקטי ושטחי מאד.

הקומדיה הרומנטית, שאת ניצניה ניתן לזהות כבר ב"חלום ליל קיץ" ו"הלילה ה-12", מאופיינת לאורך ההיסטוריה התרבותית בנוסחה קבועה, התחומה במסד עלילתי כמעט זהה. זאת על מנת לאפשר עיסוק במגדר ומיניות שמהותו מבוססת על זיהוי ההבדלים המינוריים והתרבותיים המתחוללים בהם, בדקויות החושפות זרמי השתנות במושגים הפכפכים אלה, ולא על הבדלי נרטיב. ככלל, הסיפור הינו הפרט השולי והזניח ביותר בתמהיל המרכיב את הסוגה הזו.

בדומה לז'אנרים נפוצים ופופולאריים אחרים, יצירה עכשווית בעלת משקל מוכרחה לפעול בתוך המסגרת המסורתית של הסוגה הספציפית אליה היא משתייכת, וזאת על מנת להתנהל בהתאמה לציפיות הצופים, וכנגדם. זוהי מהותה של יצירה ז'אנרית, הנעה ללא הרף בין משמעת והתנגחות.

הקומדיה הרומנטית מושתתת על קווי מגדר ברורים ומוקפדים, המהווים מסגרת התייחסות מחמירה. זאת על מנת שהיוצר יוכל לסדוק בה סדקים צרים, ולצקת לתוכם את אמירותיו, מבלי לדאוג לשמירת העניין בצופים, המבוסס על עלילה צפויה המבטיחה נחמה. בשל כך, תמיד נמסרו אמירות אלו בהיחבא, ובדרך עקיפה.

במשטרים טוטאליטריים, תחת הצנזורה הקשוחה של אירופה הקומוניסטית, או הקוד האתי של הוליווד הקלאסית, פרח הקומדיה הרומנטית כסוס טרויאני תרבותי המסוגל להסתיר תחת חזותו המיתממת והמטופשת, אמירות חריפות.

בדיוק בזכות מראית העין הבנאלית שלהן לכאורה, חסרת המשקל, יכלו חדי ההבחנה והקשב לזהות את המימד החתרני המוטבע בתוכן.

ז'אנר הקומדיה הרומנטית אינו מתיימר ליצור דמויות בעלות נפח פסיכולוגי, אלא עוסק בדרכו הקלילה, ההומוריסטית, קלת הראש אך המתוחכמת להפליא, בארכיטיפים תרבותיים, המהווים, פעמים רבות, עדות משמעותית הרבה יותר לדימויים של גבריות ונשיות, ליחסים בין המינים, ולזוגיות.

עובר לסוחר, המשמש את בעלי הכוח ליצירת מערכות אינטרס קפיטליסטיות המשוונות במיניות שטחית. הקומדיה הרומנטית מאמצת לעצמה את עולם המושגים הזה, על מנת לתקוף אותו בכליו שלו. "בילי שוורץ" משתמש באירוניה מושחתת בטרמינולוגיה המחרידה הזו, עוסק בה, משקף אותה, חוקר את השלכותיה, וזאת מבלי לוותר על "ציטוט" ממושמע לתכתיבי הז'אנר.

בחזיתו יש נוסחה הנראית פשוטה, כמעט פרימיטיבית, אך בפועל המחזמר דן בסוגיות מהותיות של תפיסת העצמי ההרסנית, החווה ריסוק מתמיד תחת כוחות שוק סקסואליים.

כאשר על פניו הוא משדר בקנאות את המסר שהכול יהיה טוב בסוף והמסורת תנצח (ניצחון המבנה הזה הוא הנאיביות העיקשת שהקומדיה הרומנטית מציעה תמיד; תמהיל נצחי בין הארס העוקצני, הציני, לבין התקווה התמימה כי אהבת אגדות עשויה להתממש בעולמנו), מתחת לפני השטח מתאר "בילי שוורץ" עולם מזוויע של ניצול, בגידה ושטחיות מבילה.

מאפיין נוסף לז'אנר זה, שאותו "בילי שוורץ" מקיים בצורה מפוארת, הוא שהוא היחיד בהיסטוריה בו הנשים היו לא פחות חשובות מהגברים, ואף הרבה יותר.

הנשים בקומדיה הרומנטית אינן מושא תשוקה ריק, כי אם – על מנת ליצור את ההתנגשות הדרמטית – דמויות בעלות נפח רב, אל מול גברים ילדותיים, שפעמים רבות נוהגים בוולגריות אינפנטילית. דמות האישה היא זו שעוברת פעמים רבות בסוגה זו את המהלך המשמעותי ביותר, ומהווה את גאולת הגבר אובד העצות והמוגן.

דמויותיהן של בילי שוורץ ואימה, המפותחות להפליא, ומהוות את עמוד השדרה הרגשי של המחזה, מוקפות ביצורים שטחיים במכוון, המבטאים עולם מרוקן ומחריד, אכול קנאות ופאניקה, שבו נעלמו התנאים להתהוות אישיות מובחנת שאינה שכול רובטי המנוהל ביד נעלמה, אכזרית, המרוויחה מתהליך הדלדול הנפשי המתמיד הזה.

בילי ומלכה מתפקדות כעדות מרגשת, מפוקחת, לכך שהמפתח לגאולת האישה אינו בהבטחת השווא של גילוי עצמי, הגשמה או מימוש בזכות גבר חלומות, אלא בתא המשפחתי הנשי המסוגל לעבור תמורה, להתבונן בעצמו נכוחה, ולהשתנות.

דימוי הנשיות העצמי, אשר מקורו אצל כל בת הוא תמיד האם שהייתה לה, עובר במחזה זה טלטלה: תחת התפיסה השמרנית כי משפחה היא שיאה של נשיות זו, תפיסה שקומדיות רומנטיות רבות אימצו לעצמן בביטחון מלא, מציע "בילי שוורץ" להתבונן ברווקות כמצב נפשי תמידי, הוא מצביע בחומרה על הבדידות כרכיב נצחי גם בתוך זוגיות רבת שנים, קורע את מעטה הזיון מעל קדושת הנישואין, ומבקש להתבונן ברווקות גם כמפגן לעוצמה, העומד כנגד ההרסנות של משאלות לב משוכפלות.

"בילי שוורץ" מזכיר בסגנונו ואמירותיו את הסרט "הדירה", אבן דרך מבריקה בתולדות הקומדיה הרומנטית שכתב וביים בילי ווילדר בעת שנפל קוד הצנזורה האמריקאי, ועל פיתחה של המהפכה המינית של שנות ה-60; הסרט לא רק עסק במיניות, אלא גם ברומנים של לילה אחד, בעולם בו בגידה באישה היא נורמה חברתית, בהתאבדות כאפשרות לגיטימית, בניצול במקום העבודה, ובחוסר בייחוד בעולם קפיטליסטי.

הוא הקדים את זמנו ובישר, בחיכו המדוכא, על עולם שאיבד כל רסן.

כבר בזמן יציאתו לאקרנים העולם נהיה ציני וקר מדי בשביל הסוף השמח של הסרט ההוא, סוף אשר יכול היה להיות התאבדות כפי שהיה בסופו של דבר איחוד בין הגיבורים. אך עכשיו עולמנו כבר חוגג את הציניות הזו, מפאר אותה ללא בוש, מנפנף בה בגאון.

"בילי שוורץ" מבקש להתריע מפני האפשרות המזעזעת של קבירת הז'אנר החשוב הזה תחת מעטה החומצה שהיא המאה 21. הוא עושה זאת בברק, בחן, בהשתטות המתבקשת מהסגנון בו הוא פועל, ובהתפרצות מפתיעה, חונקת גרון, של עומק לא צפוי; "בילי שוורץ" מבקש מאיתנו לזהות כי מקור הקומדיה הרומנטית אינו בחלומות נשיים מולדים, ברורים מאליהם, כי אם במערכת ציפיות אכזרית ודכאנית של עולם פלקטי ושטחי מאד.

דור ההורים, שאימץ ציפיות אלו בעיוורון, ומיוצג בדמותה של מלכה, עומד מולן היום מובס ונכשל. תקוותנו היחידה לשחרור ממכבש השאיפות הריקות הללו, איננה לשחרור מיני או מגדרי, כי אם ביכולת לנסח חלומות שמקורם בעצמי החסין למניפולציה.

ג'אד אפטאו, היוצר החשוב של הז'אנר בימינו, מציג בסרטיו גבריות שבורה, אינפנטילית, דוחה, אבודה, שגברים יכולים להזדהות איתה, ונשים רוצות לתקן.

"בילי שוורץ", בדומה לו, הוא מחזה המפנים כי בעידן שלנו, הגסות המתבהמת הפכה לאטמוספירה התרבותית הרווחת, לא ניתן להעמיד פנים ולעסוק ברומנטיקה בכלים של עידון.

יהיה זה זיוף לשמו בז'אנר המשקף תמיד את המצב הקיים. ולכן הבוטות חייבת להיות בחזית. אך כפי שבסרטיו של אפטאו עדיין עוסקים בדבר המתרחש מתחת לפני השטח - האהבה, או הרצון לקשר המבוסס על הזדהות רגשית וחוויות אשר אינן קשורות במין -

"בילי שוורץ" עוסקת במהויות זהות ונושאת מסר כנה, צלול, ומעורר מחשבה:

"אפשר לעזור...?" שואלת בילי שוב ושוב לאורך המחזה הזה, ועזרתה אכן נחוצה מאין כמוה; אך לחרדתנו כבר לא ברור אם אפשר, כיוון שברובו הקהל ימצא עצמו קרוב הרבה יותר לדמויות המקיפות אותה, חושש לעמוד כמוה בדרכה הייחודית אל מול עולם של נפשות מפוחדות, מבולבלות, נסחפות בזרם של טשטוש זהות במסווה של פולחן העצמי.

מי ייתן, אם כן, ונהיה יותר בילי; תקווה אחרונה לקומדיה הרומנטית, לפני שתאבד האפשרות לרומנטיקה, או לצחוק.

הטקסט נכתב מטעם תיאטרון חיפה.

תזמורת המהפכה

תזמורת המהפכה הינה אנסמבל יוצר ומעבדה למוסיקה ישראלית מקורית בשילוב אמנויות במה. האנסמבל משלב כלים אקוסטיים ואלקטרוניים ומטרתו לתת במה לרעיונות מוסיקליים מקוריים. התזמורת יוצרת מדי שנה פרויקטים מוסיקליים חדשים בעלי קונספט אומנותי מגובש המבוסס על יצירות ישראליות מקוריות. מאז יסודה, העלתה תזמורת המהפכה פרויקטים רבים על במות שונות ברחבי הארץ ובניהן פסטיבל ישראל, פסטיבל צלילים במדבר, פסטיבל האביב, בית האופרה הישראלית ופסטיבל ירושלים לאומנויות. כמו-כן שיתפה פעולה עם אמנים כמו יהונתן גפן, עברי לידר, הדג נחש, אביתר בנאי, אסף אמדורסקי, דודו טסה, אפרת בן-צור, ירמי קפלן ו-Third World Love. התזמורת נוסדה בשנת 2004 על ידי **רועי אופנהיים וזהר שרון** שהם מנהליה האמנותיים.

תזמורת
המהפכה
מרכז למוסיקה ישראלית

// אוהד חיסמן - מחזאי, פזמונאי, מלחין ומעבד

יליד 1977, בוגר תיכון לאמנויות ע"ש תלמה ילין, בוגר ביה"ס למוסיקה "רימון" ובוגר תואר שני באקדמיה למוסיקה בירושלים. הוציא לאור שלושה אלבומים: "אוהד חיסמן" (2005) "הרגע הבא" (2008) ו"המסע" (2014) המכילים להיטים רבים: "תגדי לו", "חשבתי שיהיה רומנטי", "סתם עוד יום", "השנה החדשה שלי", "המסע" ועוד. כתב והלחין שירים עבור סדרות טלוויזיה ("לא כולל שרות", "תלויים באוויר", "דומינו", "רק בישראל"), מקהלת "העפרוני", הופיע בסדרות קונצרטים באירופה ובמזרח הרחוק, הפיק מוסיקלית במשך 15 שנים הפקות רבות בלהקות הצבאיות בצה"ל. בין השאר כתב, הלחין והפיק מוסיקלית עבור אמנים מובילים מתחומי הבמה: הרקדן עידו תדמור (מופע משותף הכולל סיבוב הופעות במזרח הרחוק), השחקנית גילה אלמגור (מופע משותף "עומדת ברוח", בכורה בפסטיבל ישראל-יוני 2011), הראל סקעת, שלמה גרוניך, קרן פלס, דודו טסה, מה קשור?, עדי כהן, איה כורם, שלומית אהרון ושלישיית הטנורים הישראלית, רן דנקר (מקום ראשון בפסטיגל 2005), אירוויוזיון הילדים, עדי ביטי ועוד.

בשנים האחרונות חבר בלהקת "My Favorite Enemy" בה חברים בין השאר מוסיקאים ישראלים, ירדנים ופלסטינאים- איתם מופיע בכל רחבי העולם.

הנחייה ברדיו- "נוקטורנו" (עורך ומגיש, 88 אפ אס), הנחייה בטלוויזיה - "האנגר 9" (ערך 9) בתחום ההוראה מתמקצע בהדרכת יוצרים וזמרים- לימד ומלמד באקדמיה למוסיקה בירושלים, ביה"ס "רימון", קרן מיראז', בית צבי, תיכון קריית שרת בחולון ועוד.

בתחום התאטרון- מוסיקה למחזות: **לגעת בכוכבים** (צוותא), **חורף מתחת לשולחן** (הקאמרי) **ביקור הגברת הזקנה** (הבימה). ניהול מוסיקלי ועיבודים: **הגולם** (הפקה בפראג), **כמו בסרט** (הפקה עצמאית), **שירים שיצאו מהקשרם** (בית ליסין) והשתתפות והלחנה עבור ערבי שירה ותרבות רבים.

המחזמר "בילי שוורץ" התחיל כתרגיל במסגרת לימודיו לתואר השני באקדמיה למוסיקה בירושלים ומהווה את עבודת הגמר לתואר. ב-2013 זכה כמחזאי וכמוסיקאי על המחזמר בפרס הראשון ב"חג המחזמר בבת ים" בניהולו האמנותי של אורי פסטר.

// שירלי דשא - מחזאית

בוגרת מגמת התיאטרון של ביה"ס ע"ש תלמה ילין. בוגרת בית הספר לתיאטרון של ז'אק ל'קוק-פאריז. שיחקה בתיאטרון בהפקות שונות ביניהן הצגת היחיד **דרמה קטנה** (פרס ראשון בפסטיבל התיאטרונטו). הייתה חברה בקבוצת הצעירים של תיאטרון "הבימה". בתיאטרון חיפה כתבה וביימה את ההצגה **שלוש ולא להתראות** ושיחקה בהצגה **פירוק**. בקולנוע שיחקה בסרטים שונים ביניהם **ההתחלפות והנוער**. כתבה הצגות ילדים שונות ביניהן: **ניסים ונפלאות**, **והילד הזה הוא אני**, **מבצע סבא** ו**דבר עברית**. ביימה את הצגת הבידור של חנה לסלאו "לסלאו לא נחה". בטלוויזיה ביימה את הסדרה "בנות הזהב" וכתבה את הסדרה "כאן גרים בכיף". יצרה וביימה את הסדרה הדוקומנטרית "פשה". ביימה את המחזמר "חנות קטנה ומטריפה" בשיתוף עם עידן אלתרמן. ביימה ביחד עם רוני סיני את המופע ההודי "בהרטי".

// דניאל אפרת - במאי

במאי, מתרגם, כותב ומעבד. בוגר ביה"ס לאמנויות, תיכון ע"ש תלמה ילין ובית-הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית-צבי.

תרגום מחזות ומחזות זמר: **כמעט נורמלי** (תיאטרון הבימה), **אביב מתעורר**, **אחים בדם**, **המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה** (בית ליסין), **פאנק רוק** (תיאטרון הקאמרי), **איי לאב יו לנצח**, **אבל...** (תיאטרון גשר), **קומפני** (תיאטרון באר-שבע), **זורו**, **המצעד**, **בת הים הקטנה** (יריב יפת-קרן אור הפקות), **מופע האימים של רוקי** (יורם לוינשטיין), **מוסיקת לילה זעירה**, **סיפור אהבה**, **רנט**, **חתולים**, **אוויטה**, **תהילה**, **גיפסי**, **פיפן**, **קנדיד**, **איך להצליח בעסקים מבלי להתאמץ**, **יופי של מלחמה**, **היום ה-24** (בית צבי / תאטרון הספריה), **מופע האימים של רוקי** (תלמה ילין). תרגם

את שירי הסרטים **פלונטר**, **ריו**, **ריו 2**, **עידן הקרח 4**, **ספר החיים** (וידאופילם) וסדרות אנימציה שונות, תרגם את שירי ההצגות **הכתה שלנו** (הבימה / הקאמרי), **עובד בשביל שניים** (בית ליסין). כתיבה, עיבוד ועריכה: **ברודווי פינת פרישמן** (בית ליסין), **אצל הרננדו במרתף** (אנסמבל הרננדו / צוותא) **פינוקיו**, **הקוסם מארץ עוץ**, **זרעים של מסטיק** (בית ליסין), **אלאדין ויסמין** (מ.מ. הפקות), **בגדי המלך**, **ספר הג'ונגל** (מדיתק), **חלום בקצות האצבעות**, **רוקדים ברחוב**, **מועדון ויאלדי**, **גיבורים קטנים** (תיאטרון השעה). בימוי: **בילי שוורץ** (זוכה חג המחזמר 2013), **מאמי** (מועדון בארבי ת"א), **עלובי החיים**, **שיקגו**, **גריז**, **איש חסיד היה, פיפן**, **ההבטחה**, **תהילה** (בית צבי) וכן **שיער**, **מיקה שלי** (עפ"י גדי ענבר), **טומי תם** (עפ"י רפי ניב). **למען הסדר הטוב** - פסטיבל פותחים במה (בית ליסין), **טיפול דחוף** (תיאטרון הסימטה), **בא לי מסיבה לי** (בית היוצר - משה דץ). זוכה פרס התרגום ע"ש עדה בן-נחום ופרס אגודת ידידי בית לסין על תרגום "אביב מתעורר", פרס חג המחזמר המקורי 2013 על בימוי "בילי שוורץ" ומלגה ע"ש אלי ליאון. במהלך לימודיו זכה במלגות ע"ש עדה בן-נחום, הדסה ורפאל קלצ'קין, אוהד (דדי) ניסים, לידיה פינקוס-גני, בני ברית, המועדון המסחרי, קרן תרבות אמריקה-ישראל, ופרס צבי קליר לבוגר מצטיין.

// עומר זימרי - כוריאוגרפיה

בוגר ביה"ס הגבוה לאומנויות הבמה בית-צבי 2011. שחקן, כוריאוגרף, במאי ומורה לתיאטרון בבתי הספר למשחק המובילים בארץ. מעביר סדנאות בסגנון המיוזיקל וג'אז. בין ההצגות בהן השתתף: **איש חסיד היה**, **גברתי הנאוה**, **מרום אהבה**, **סינדרלה**, **סיפור הפרברים**, **שיקאגו**, **שיער**, **איך להצליח בעסקים מבלי להתאמץ**, **פיפן**, **קברט**, **Cats** תיאטרון הספריה. **אחים בדם** תיאטרון בית ליסין. **כנר על הגג**, **קזבלן** תיאטרון הקאמרי. ייצר כוריאוגרפיה למחזות זמר, מופעי ילדים וערבי זמר רבים. בין הפקותיו- **גריז**, **מאמי**, **הלהקה**, **שני קונילמל** בתיאטרון הספריה. **מחזות לאמנים ויוצרים** בתיאטרון הקאמרי. **רביזור** בתיאטרון היידישפיל. **אמא-מה** בצוותא. **ללכת עד הסוף**, **ערב משירי "סן-רמו"** בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. **מיקי קם מופע יחיד** מייזלר הפקות. **טיף וטף**, **יובל המבולבל**, **מיקי** התיאטרון המסחרי.

// טל בלכרוביץ' - ניהול מוסיקלי ותזמורים

מלחין, מעבד ופסנתרן. יליד 1975. בוגר האקדמיה למוזיקה בת"א (ב.א. בהצטיינות בקומפוזיציה), למד ב-Manhattan School of Music (ניו יורק), בוגר בית הספר "רימון". זוכה מלגות קרן תרבות אמריקה ישראל כמלחין ומעבד. בין עבודותיו, בטלוויזיה - הלחנת המוסיקה לסדרות: "רחוב סומסום" (ערון הופ 2009), "בית ספר למכשפים" (ערון לוגי). בתיאטרון - הלחנת המוסיקה להצגות: בעל למופה, קולות בלילה (הקאמרי), הכל בגן, שחק אותה סם (באר שבע), פיטר פן-הקסם חוזר (ת. אורנה פורת ות. חיפה), דו רה מו (מדיטק), ערב שירי ה. פינטר, יהודי זקן בלונדינית (הבימה), הנעליים של אדון סימון, תיבת נוח, סיפורי איתמר ורותי גם ואגדה על קערה ומצקת (ת. אורנה פורת).

ניהול מוסיקלי, ניצוח ונגינה בהצגות: שיער, אוי אליאס, אליאס, כולם רוצים לחיות, דבר מצחיק קרה, אמא קוראז, מעגל הגיר הקווקזי, שירת הקאמרי (הקאמרי). ליזיסטרטה, נתתי לה חיי, הלהקה, הכבש ה - 16 ושלמה המלך ושלמי הסנדלר (ת. הבימה). אוליבר, אבניו קיו, סיפורי נרניה (בית לסין), צפרדי וקרפד, הכבש ה - 16 (מדיטק). הגן של ביאליק (ת. אורנה פורת), אולי פיל (מופע), אהובת הדרקון, המצליחים, מלחמה על הבית ומילה של אהבה (החאן). עיבד והפיק מוסיקלית ומשתתף כמבצע בדיסק ובמופע ענן על מקל, ובסדרת הטלוויזיה דן ומוזלי (החינוכית).

// ד"ר רועי אופנהיים - מנצח תזמורת המהפכה

מנצח ואיש חינוך. דוקטור לפילוסופיה וחינוך, האוניברסיטה העברית בירושלים ומוסמך תואר שני בניצוח, האקדמיה למוזיקה ומחול ירושלים. למד קומפוזיציה אצל פרופ' יצחק סדאי וניצוח אצל פרופ' מנדי רודן ז"ל. זכה בתחרות ניצוח על שם ריקרדו מוטי (2004). ניצח על התזמורת הסימפונית חיפה, התזמורת הסימפונית ראשון-לציון, הקאמרטה ירושלים, הסינפוניה באר-שבע, התזמורת הקאמרית תל אביב, סימפונט רעננה ועוד. החל מ-2013 מכהן רועי כמנצח הבית של התזמורת הסימפונית חיפה ועורך סדרת "קלאסי בשישי" שלה. מנהל אמנותי ואחד ממייסדי "תזמורת המהפכה" - אנסמבל יוצר ומעבדה למוסיקה ישראלית. מרצה באוניברסיטה העברית ובאוניברסיטת תל אביב בתחומים פילוסופיה של המוסיקה, אסתטיקה, ופילוסופיה של החינוך. בוגר תוכנית האוניברסיטה העברית למנהיגות חברתית על שם הופמן. בשרותו הצבאי ובזמנו החופשי כמילואימניק משרת רועי כמפקד יחידת סיור מוטסת.

// סאשה (אלכסנדר) ליסיאנסקי - מעצב תפאורה

נולד ברוסיה. תואר שני באדריכלות. למד עיצוב תפאורה אצל דוד בורובסקי בתאטרון "טגנקה" במוסקבה. היה מעצב הבית של תאטרון "סוברמניק" במוסקבה. עלה לארץ ב-1990. עיצב למעלה מ-150 תפאורות להצגות ברוסיה, ישראל, ארצות הברית, הולנד, בולגריה, צרפת ואסטוניה. מ-1995 ועד 2001 היה מעצב הבית של תאטרון "גשר" תל אביב. לימד באקדמיה "בצלאל", אוניברסיטת ירושלים, אוניברסיטת תל אביב ושנקר. בין פרסיו: פרס תיאטרון ישראל (זכה 4 פעמים), פרס מוזיאון תל אביב, פרס ע"ש משה שטרנפלד, פרס בקבדרינלי בפראג. יצירות החשובות ביותר של השנים האחרונות: המלט מאת שייקספיר. מוסקבה, רוסיה. 2013. צלילי המוסיקה. מחזמר. תל אביב. ישראל. 2013. היפה והחיה הבלט הישראלי. תל אביב. 2013. המשפט מאת קפקא. מוסקבה, רוסיה. Maria Padilla 2012. האופרה של דוניצטי. בוסטון, ארה"ב. 2011. העיירה שלנו - מאת תורנטון ויילדר. סנט פטרבורג. רוסיה. 2010. חוטם האופרה של שוסטקוביץ' בוסטון, ארה"ב. 2009.

משרתם של שני אדונים מאת גולדוני. סופיה, בולגריה. 2009. אונייגין האופרה של צ'ייקובסקי. נורפולק, ארה"ב. 2008. התנין מאת דוסטויבסקי. טלין, אסטוניה. 2007.

// יובל כספין - מעצב תלבושות

מעצב תלבושות תיאטרון ומעצב אופנה משך 35 שנים ומתמחה בעיקר במחזות זמר לצד יצירה ישראלית מקורית. זוכה פרס העיצוב בפסטיבל עכו 2000 כמו כן עיצב את התלבושות לשיער, שיקגו, מלך היהודים, מלך סיאם, מרילו, מאמי, מתנקשים, מיס ישראל, היפה והחיה, אלאדין ועוד ועוד לצד תלבושות של אומני במה רבים. כמו כן הגיש וכתב כספין את תכניות הטלוויזיה המסיבה, בדרך לחופה ואחלה יום (ביחד עם מירה עווד). מזה 25 הוא מלמד אופנה במרכז האקדמי לעיצוב ויצו חיפה. ב-7 השנים האחרונות מופיע ברחבי הארץ בליוו 4 מוזיקאים עם המופע "יובל כספין שר משוורות" וזוכה לביקורת נרגשות. "אני נרגש מאוד לחזור לראשונה בחיי המקצועיים לתיאטרון חיפה כליד חיפה זה כמו לחזור הביתה"

// אורי מורג - מעצב תאורה

בוגר מגמת בימוי והפקת תיאטרון בסמינר הקיבוצים. מעביר סדנאות תאורה בחו"ל. בימוי:

OPENING CONCERT- MACAO ARTS FESTIVAL 2014

REFLECTIONS"- MACAO ARTS FESTIVAL 2013"

רעיון בימוי ועיצוב להצגה "איש אישה ורוח זר" -פסטיבל ישראל 2009. ערך וביים את מלכודת החופש בפסטיבל עכו-2002. כתב וביים את שיטת הקסיפויה 2001. עיצב תאורה להצגות:

la divina commedia- derevo

Zorro- oriental art center in shanghai

parade through Macau Latin city- 12th anniversary of the Macau handover

האופרה הישראלית: חליל הקסם במשכן, חליל הקסם בפארק הירקון, ריגולטו. תיאטרון הקאמרי: מר גרין, כובע הקש האיטלקי, פרק ב', גיבור מעמד הפועלים, איבאנוב. תיאטרון הבימה: אכזר ורחום. תיאטרון חיפה: בנות עובדות, משפחת ישראלי, סוחרי גומי, מפעל חייו, טיפול בטנגו, ראש משוגע, המקום ממנו באתי, ימי שלישי עם מורי. תיאטרון באר שבע: לא כולל שינה, המדריך לחיים הטובים, עלי כינור, בית הקפה, שעה וחצי איחור, קיבוץ LA, קומפני, טירונות. תיאטרון בית לסין: אביב מתעורר (2010), אחים בדם (2011), שם פרטי, אימא שלו, מקסי ואני, משחק ילדים, המלאך, משאלה אחת ימינה, חברות הכי טובות, האמת, אוצר יקר. תיאטרון קליפה: מבוקש, לבירינת, דאוס אקס מכינה, משחקי מרכבה (פסטיבל ישראל 2002, 2005), לב של כלב, EXPLODED VIEWS, פולחן האביב, אוזב מנחת, עונש התשוקה, אורפאוס, חלם. הרמת מסך 2001, 2012, 2013: ענבל פינטו: שיקר 2006. קרן אור הפקות: אבניו Q, סיפורי נרניה, אוליבר, פסטיבל שירי ילדים 2009-2008, זורו, בת הים הקטנה. מרכזי מבקרים: מרכז מבקרים של ECI פתח-תקווה. ייעוץ תאורה: בית ספר למשחק החדש בבאר-שבע בהנהלתו של שמוליק יפרח (2009), תיאטרון העירוני חיפה (2009), תיאטרון גרר בכר (2010), תיאטרון הפרינג באר שבע (2012). פרסים: פרס הבמה לעיצוב תאורה לילדים ונוער- מעצב התאורה של השנה 2008/9 פרס הבמה לעיצוב תאורה לילדים ונוער- מעצב התאורה של השנה 2009\10

”רגע
מועטלם...”

//מאיה אבידן - הדרכה קולית

מורה לפיתוח קול, מדריכה קולית, זמרת. בוגרת שיטת "Natura canto" ע"פ רחל הוכמן. בוגרת להקה צבאית. למדה בבית הספר הגבוה למוסיקה "רימון" במגמת כתיבה והלחנה. לימדה פיתוח קול בבתי הספר למשחק "יורם לוינשטיין", "גודמן" בבאר שבע בו ריכזה את מגמת הקול במשך 5 שנים, "מנשר". המדריכה הקולית של הלהקות הצבאיות ותיאטרון צה"ל. הדריכה קולית במחזות הזמר ובהצגות: **נתתי לה חיי** (הבימה), **יוסף וכתונת הפסים** (הבימה), **החוטם** (הבימה), **נוח** (תיאטרון אורנה פורת). סדנאות דיבור והדרכה קולית: פרויקט "מספרי סיפורים" בבית אריאלה ת"א. סדנאות שח"ם לפיתוח קול-שעורי העשרה לשחקנים בוגרים וותיקים. "לא רק תינוקות לומדים לדבר" - סדנא אינטראקטיבית מקורית לשימוש נכון בקול. כזמרת השתתפה באינספור פרויקטים ביניהם: "המערב הפרוע" - מופע שירי קאנטרי בשיתוף פעולה מוסיקלי עם שלמה גרוניך. "דרך השירים" - מופע פולק אקוסטי מקורי פרי יצירתה. פסטיבל "סאן רמו" איטליה. פסטיבל בית שאן בניצוחו של המוסיקאי אילן מוכיח. פסטיבל "עין גב". "בשקט אפתח" - פרויקט שירים מקוריים בלחניהם ועיבודיהם של שלמה גרוניך ויוני רכטר. קדם אירוויזיון 2004.

//איציק פריד- עיצוב סאונד

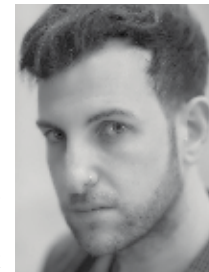
התמחה בהגברה של מחזות זמר. עבד עם: תיאטרון חיפה, בית לסין, הבימה, התיאטרון הקאמרי, האופרה הישראלית ומפיקים פרטיים. בין עבודותיו: **צלילי המוסיקה, גבירתי הנאווה, מי דו לה, מרי לו, עלובי החיים, המפיקים, סוויניטוד, עוץ לי גוץ לי, אוויטה, המלך ואני, יוסף וכתונת הפסים, הכבש ה-16, כנר על הגג, ברנשים וחתיכות, גריז, מייק, אחים בדם** ובהפקות תיאטרון ומוסיקה נוספות וכן עם הבמאים חנוך לוין, אילן רונן, מיקי גורביץ צדי צרפתי ניסים אלוני ועוד.

//אסף פרידמן- עוזר במאי ומנהל ההצגה

במשך שבע שנות שרותו הצבאי שימש כעוזר ומנהל לשכות של בכירים במערכת הביטחון. בשנת 1999 שופט בפסטיבל להצגות ילדים ונוער (תיאטרון חיפה) אסיסטנט אישי, עוזר לבימאים ומנהל הצגות. במאי משנה להצגה: **הם יורים גם בסוסים** (תיאטרון הקאמרי וחיפה). בין הפקותיו: **ארוחה עם אידיוט, אם יש גן עדן** (הבימה) **כנר על הגג, גטו, זוהר, זהב טורקי, מעגל הגיר הקווקזי, קברט, סוף טוב, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, קזבלן, איש קטן מה עכשיו, רומן משפחתי, פרוסט/ ניקסון, סיראנו דה ברז'ראק, דבר מצחיק קרה, דג מוסר, תעלת בלאומילך, איננוב, שיער, אח יקר, מחוות ליוצרים ואמנים, פסטיבל ספרים על הבמה 3/4** (תיאטרון הקאמרי) **כולם היו בניי, בית ספר לנשים, שיגעון באופרה** (הקאמרי/ חיפה) **בת הים הקטנה- דיסני, שרק- המחזמר, פיטר פן, חגיגה בסנוקר, שלושת המוסקטרים** (תיאטרון המסחרי) **ירושלים מאת ורדי, אליסה בארץ הפלאות** (האופרה הישראלית) **בחורים טובים, שם פרטי** (בית ליסין) **קרוב יותר** (הספרייה- בית צבי) **מופע NICK על הבמה** (ערוץ ניקולודיאון) **כלה על הנייר** (פסטיבל מחזות הזמר 2013), **תקווה/טרדיה** (צו-קריאה 9) **טקס פרסי התיאטרון 2014**.

//גילי גבל - עוזרת כוריאוגרף

שחקנית, רקדנית וכוריאוגרפית צעירה. בוגרת בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה -בית צבי. בין ההצגות: **בית ברנרדה אלבה, גריז, תזמורת על תנאי, רולטה צרפתית, אחים בדם** ועוד... זוכת מלגות: יעקוב אשכנזי, קן וקרול סיידברג, חסיהטאובס, ומלגת גנדי בביצקי- תחרות עיצוב תנועה. רקדנית ומתעמלת קרקע מכשירים לשעבר. רקדה בלהקת המחול תאטרון - סילבר. דאנס קפטן וע. כוריאוגרף בהצגות ילדים, מחזות זמר והפקות שונות של בית צבי, והסטודיו מייסודו של יורם לוינשטיין ביניהם: **גריז, שני קונילמל, ספר הג'ונגל** (בית צבי) **ללכת עד הסוף, ערב שירי סן רמו** (הסטודיו מייסודו של יורם לוינשטיין). השתתפה בהצגות: **סולן הפקות** - מחזמר ספר הג'ונגל בבימויו של חנוך רוזן, תאטרון הספרייה-מקס בארץ הפלאות בבימוי של אלדר גרויסמן. זכייה במקום השלישי, פרס לעידוד היוצר הצעיר בתחרות הארצית לתנועה תיאטרלית פנטומימה ומשחק ללא מילים לשחקנים צעירים ע"ש מרסל מרסו לשנת 2013.

//איתי שמעוני- קורפטיטור

למד באקדמיה למוזיקה ירושלים ואצל רפי קדישזון. ניגן כפסנתרן וכסמפלר במספר רב של הצגות, ביניהן **קזבלן, מקבת** (הקאמרי), **צלילי המוזיקה** (עודד פלדמן בע"מ), **זורו** (קרן אור הפקות), **סיפור הפרברים** (תיאטרון הספרייה) ועוד.

"אימא וודעת כמה כלים שלה"

// טלי אורן

בוגרת 2001 Guilford School of acting באנגליה. בין תפקידיה. בתיאטרון: הבימה: **פאניקה** (דייזי) **הקמפן** (פרוזין), **עת דודים** (איטה), **נתי לה חיי** (ריטה נוטו), **מרי לו** (סיגי), **שלמה המלך ושלמי הסנדלר** (נופריה/ נעמה), **מבקר המדינה 2005** (נופריה), **הכבש השישה עשר** (אריאלה), **נפגעי חרדה**. בתיאטרון גשר: **איי לאב יו לנצח אבל...**. תיאטרון בית לסין בשיתוף קרן אור הפקות: **אבניו קיו** (זוכה פרס התיאטרון להצגת הבידור של השנה). **"פסטיבל שירי ילדים 2008"**. בטלוויזיה: **משפחה לא בוחרים, חשופים, דומינו** (זוכת פרס "מסך הזהב"), **קופיקו, הצרות שלי עם נשים, חברות, עבודה ערבית, השיר שלנו, אולי הפעם, פרשת השבוע, חטף פתח, מה שלמה, זום זום, לילה גוב ועוד**. בקולנוע: **הסודות** (סרטו של אבי נשר), **בנות** (סרטו של איתן פוקס). מופיעה ב"המחווה לג'וז" עם גורי אלפי ורועי בר נתן.

// מיקי קם

יוצאת להקת הנח"ל. עם שחרורה השתתפה ברביעיית הבנות של מועדון התיאטרון. בתיאטרון הבימה שיחקה בהצגות: **מלך מרוקאי, תל אביב הקטנה, הלילה השנים עשר** (ויולה), **בית מלאכה, מעגל הגיר הקווקזי וקברט** בתפקיד סאלי בולס, בשנת 2011 היא חזרה ושיחקה במחזמר **קברט** בהפקה חדשה של תיאטרון הקאמרי, הפעם בתפקיד הגברת שניידר. בתיאטרון חיפה: **בנות עובדות, משפחת ישראלי**. בתיאטרון הקאמרי שיחקה ב**יומן חוף בריטון, עקר בית** מאת ענת גוב **וכנר על הגג** (בתפקיד גולדה). בתיאטרון ירושלים שיחקה בהצגה **מיס ישראל** ובתיאטרון באר שבע בהצגות **הזכייה הגדולה ואדון של שתי משרתות**. בתיאטרון החאן: **מיס ישראל**. מופיע בידור: **"כחול לבן בצבעים"** ו"הערב מחזבל" בשנות השמונים. ב-1995 העלתה מופע יחיד לבני נוער בשם "מיקי קם וזהו". סרטים הישראליים: **"גבעת חלפון אינה עונה"**, **"סרט וארוחת בוקר"**, **"בלוז לחופש הגדול"** **"לילסדה"** ו"גיבורים קטנים". שיחקה בסדרת הדרמה **"עד החתונה"** ובטלנובלה **"בובות"**. בשנת 2011 הופיעה קם בתפקיד רותי ברימייק הישראלי לסדרת הקאלט **"בנות הזהב"**, הנושא את אותו שם. סדרות טלוויזיה לילדים: **"רחוב סומסום"**, **"סיפורי גן חיות"**, **"מסיבת גן"** ו"השמינייה". בשנת 2013 הוציאה לראשונה אלבום שירים בשם "זמן הוא נצח" בהפקתו המוזיקאלית של בעלה, יהודה עדר. בימים אלו מריצה מיקי את מופע הבידור ה-3 במספר, בשם: "מיקי.COM". קדמו לו המופעים **"מיקי קם ועכשיו"** ו"מיקי קם רגל פה רגל שם". קם נשואה למוזיקאי יהודה עדר, אם לשני בנים, אלון ונדר, וסבתא לדויד.

// אמיר הלל

בוגר בית הספר למשחק "בית צבי". טלוויזיה: **חסמב"ה דור 3** - HOT - עונות ראשונה ושניה (זהר), **נישואים פלוס** (און בר און), **תיכון השיר שלנו** (טל גינץ), **תמיד אותו חלום, חברות עונה 2** (מיכאל). מתפקידיו בתיאטרון: **פיאף** (מרסל סרדן), **שני קוני למל** (מקס), **שירת חב"ד** - תיאטרון היידישפיל, **מאמי** - אופרת רוק, **סיגל** (חזי קונפורטי), **לרקוד ולעוף** (בתפקיד עידן כהן. יוצר: רשף לוי), **אלף לילה ולילה**. פרסומות: דוריטוס - פרזנטור, סיאט איביזה, yellow - רשת חנויות נוחות, מזגן טורנדו, סלקום. מחזות זמר: **היפה והחיה** (גסטון), **שיער** (ברגר), **פיפן** - תפקיד ראשי, **גרזי** - תפקיד ראשי. דיבוב: **ספיידרמן** (סם אלכסנדר/נובה), **הרפתקאות הפיראטים** (ליאו). הוראה: מדרך סלסה.

// נילי צרויה

בוגרת בית הספר למשחק "בית צבי" בהצטיינות. זוכת מלגת קרן שרת 2000, 2001, 2002. בוגרת לימודי בימוי והוראת תאטרון בסמינר הקיבוצים. בימים אלו מגלמת את מדיאה בהצגה **מדיאה** בתאטרון נחמני. בתאטרון באר-שבע: **קומדיה של טעויות** (אדריאנה), **הרוזן ממונטה כריסטו** (ארמין/לה קרקונט/אם הסולטן), **פיאף** (מדלן), **ילדים חורגים לאלוהים** (עדנה קליין), **אפריל הקסום** (לוטי ווילטון), **למה לא באת לפני המלחמה** (פאני), **הכל אודות חווה** (קארן), **עלי כינור** (חווה אימנו). בתיאטרון הקאמרי: **המלביש** (מאדג'), **האישה בשחור** בתאטרון הספרייה: **אם יש עוד לא מצאתי** (פיונה), **עיר גוססת** (קלי), **שלושה ימים של גשם** (לינה/נן), **השועל** (נלי) מארץ', **הבלון האדום** (המורה איליין), **משתגעים מאהבה** (מחזמר, שלל דמויות), **שני קונילמל** (רבקה). בתיאטרון הערבי-עברי: **טיטוס אנדרוניקוס** (טאמורה). בתיאטרון המדיאטק: **אורה הכפולה, מפצח האגוזים** בתאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: **אגדה על קערה ומצקת**. בטלוויזיה: **איש חשוב מאוד, מתים לרגע, שטיסל, תעשה לי ילד, הפרויקט של עמרי גורדון, מתלהבת, ההיפך**. בקולנוע: **פרחים של מרציפן, Hello-Goodbye, מורתי, ילדים טובים, שבוע ויום**.

// שרון צור

בוגר החוג לאומנות התיאטרון אוניברסיטת תל אביב- מחזור 1993. תיאטרון חיפה: **אבא של עמליה נוסע לאוסטרליה**. תיאטרון באר שבע: **הוא הלך בשדות, קומפני**. תיאטרון בית לסין: **אוליבר, בעל בריבוע**. צוותא ותיאטרון קיבוץ: **מלכוד 82** [מונודרמה], **כינרת כינרת, דממה**. תיאטרון הנגב: **אלכס ומוריץ**. תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: **אורי, מעלה קרחת, סיפורי איתמר ורותי גם, הנחשול, אדיסון**. תיאטרון מופע לילדים ונוער: **מקהלה עליזה, מגש הכסף**. מחזות זמר והצגות מסחריות: **צילי המוסיקה, בת הים הקטנה, הגיבן מנוטרדאם, שכחו אותי בבית, דיג דיג דוג**. קונצרטים לכל המשפחה: **החלילן מהמלך, פליקס הארנב, שרלוק הולמס**. טלוויזיה קולנוע: ערוץ הילדים - הנחייה, חינוכית - רחוב סומסום. סדרות וסרטים: **כנפיים, רמת אביב ג', באז, נשות הטייטס, תא גורודין, החיים זה לא הכל**. הנחיית פרויקט "מסע אל היקום" בסינמה סיטי ומוזיאון המדע בחיפה.

// דור אוחיון בר-נתן

בוגרת בית ספר למשחק "בית צבי" 2011. בוגרת משחק מול מצלמה אצל רותי דייכס. מלגת "אלי לאיון". במסגרת לימודיה. תיאטרון הספרייה: **גברתי הנאוה** (ליזה דולטל) בימוי: עידו רוזנברג, **סיפור הפרברים** בבימוי: מיכה לבינסון. תיאטרון בית ליסין: **אחים בדם** (דונה מארי) בבימוי: גלעד קמחי. תיאטרון גושן: **חלום יעקוב** (לאה) בבימוי: ירון כפכפי, **המלאך** בבימוי: ציפי פינס. תיאטרון הקאמרי: **קזבלר** בבימוי: צדי צרפתי. הופעת אורח באה הגדול- ערוץ 2. הלהקה חוזרת בבימוי עופר שפיר. הצגות ילדים: **טיף וטף** (בימוי גלעד קימחי), **בא לי מסיבה לי** (בימוי דניאל אפרת), תיאטרון ארצי לילדים ולנוער: **שולם לעולם** (בימוי: עידו רוזנברג). עם יעלי בתיאטרון ב-YES בימוי צדי צרפתי.

לחץ־דם לְבִילִי
לחץ־דם לֹא יֵצֵיב (Labile),
עִם "קפיצות"

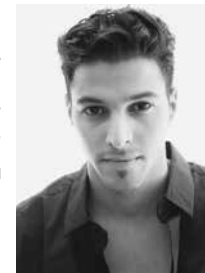

// דודי גזית

בוגר בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי" 2009. מלגות: יעקב אשכנזי, שמעון פינקל. בוגר קורס "משחק מול מצלמה" - רותי דייכס 2015. תיאטרון חיפה: **המלך ארתור, סיפורים מתגלגלים**. צוותא: **המורה השיעור, אנדריי אנדורה, רשומון**. תיאטרון הספרייה: **ווף שיער, שני קונילמל**. שרייבר הפקות: **רענן, יופי של עברית**. תיאטרון אורנה פורת: **הגיני אלאדין ומנורת הקסמים האבודה, השמש מרק כפתורים, טופ'לה טופ'לה טוטוריטו, שייבוי האבן האחרונה**. תיאטרון ארצי לנוער: **ממושי הארנב ממושי, החתול החתול במגפי הקסם**. תיאטרון הקיבוץ: **הצרצר הרפתקאותיו של פינוקיו**. תיאטרון הנדנדה: **סימבה סימבה מלך החיות**. מ.מ. הפקות: 101 **כלבים דלמטיים, ג'וש שכחו אותי בבית, ילד אבוד פיטר פן, רשעיהו הדרקון המתוק שלי**. בית היוצר תוכן בע"מ: **טיף וטף, בא לי מסיבה לי**. משגב הפקות: **כוכב המשאלות, האריה האריה שאהב תות**. גוזלי הפקות: **צ'יקו חיפזון וזהירון**. טלוויזיה: **תא גורדין, האח הגדול, שקשוקה גינת הפלאים של רינת, עוזי השירים המשחקים, בולי חיפזון וזהירון, דץ מארח חברים בחגים, אגדות משתוללות, גיא ליטלי**. דיבוב: **טיף טין, החתול של שרק**.

// יהודה נהרי

בוגר בית הספר למשחק "הדרך" בניהולו של אייל כהן ורותי דייכס. תיאטרון תהל: **Shakespeare's R & J**. טלוויזיה: **זגורי אימפריה 2, תיכון השיר שלנו 1+2, מתים לרגע, פרופיל 64**. קולנוע: **שבוללים בגשם, ערבים רוקדים, חתונה מנייר**. תיאטרון ילדים: **ספר הג'ונגל, סימבה מלך הספארי, סלאח שבתי, אהבת הדסה**.

// יוסף אלון

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ת"א 2012. בוגר קורס משחק מול מצלמה - רותי דייכס. בוגר תיאטרון צה"ל. כוריאוגרף ומפתח שיטת "PASSION FOR ACTION" - שיעורי תנועה להעלאת בטחון עצמי ודימוי גוף. זוכה פרס הכוריאוגרפיה הטובה ביותר לשנת 2014 בטקס פרסי הבמה להצגות ילדים ונוער. תיאטרון: תיאטרון באר שבע: **פרח השכונות, פיאף**. תיאטרון המרתף בירושלים: **בחיכה תחת השמש, עזיז אפנדי - סודו של משיח**. תיאטרון גושן: **יוסף בעל החלומות (יוסף)**. **אבקת הקסם, מלך היער**. תיאטרון ארצי לנוער: **ממושי, בייגלה**. יוכלמן הפקות: **המחזמר היי סקול מיוזיקל**. קולנוע: **האם זה אתה**. טלוויזיה: **ארץ ושמיים, מנחה השעשועון "ידעתי" בערוץ מאיר**.

// יפעת כהן

בוגרת בהצטיינות תיכון "תלמה ילין", בוגרת בית צבי 2012, זוכת מלגות; קרן שרת, דייוויד מרסר, לולה שנצר ואיגוד המפיקים. שחקנית תיאטרון הקאמרי; קזבלן, מחווה 60 שנה לקאמרי. תיאטרון מסחרי: **צלילי המוסיקה**, בפרינג': **אופרת הרוק מאמי, אפר ועפר**, תיאטרון רמת גן והספרייה: **אחים בדם, מקס בארץ האגדות, שיקאגו, עלובי החיים, מחלת נעורים** ועוד. שיחקה בהפקות חנוכה: **סינדרלה, שלגייה והצייד ובהצגות ילדים; השירים המשחקים, טיף וטף, גולולנוע** ועוד. מורה לתנועה בסדנאות התיאטרון לילדים אורנה פורת, מלמדת סדנאות לאומנות המחזמר בתלמה ילין ובבית צבי. מורה לג'אז והיפהופ בסטודיואים ובבתי ספר שונים ברחבי הארץ. מורה לדרמה ותיאטרון בחוגים פרטיים לחינוך מיוחד. בוגרת קורס משחק מול מצלמה רותי דייכס, עוסקת בדיבוב וקריינות.

// נעה גודל

בוגרת ביה"ס הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי" 2008. מלגות: סנו, מאיר הישג, לולה שנצר. תיאטרון הבימה: **השוטר אזולאי, בראבו- שרים 90 להבימה, הקומקום והמטאטא, סיגל**. תיאטרון הקאמרי: **קברט, קזבלן (גב' שמעון), ברודווי וכל הג'אז (קפה תיאטרון), לאס ווגאס תל אביב (קפה תיאטרון), מחווה ליצחק נבון**. הספרייה: **מקס בארץ האגדות (מרי פופינס), היפה והחיה (בל), מתחיל בבוט ונגמר בטראח (גב' שושני), מיקה שלי (מיקה), שיער (שילה), לילות הקיץ החמים, אהבה בשניים, תחת שמי פריז, שרים סינטרה וחברים, אוויתה**. המדייטק: **מלך היהודים (ג'ולי)**. אורנה פורת: **הנחשול (מירה)**. טלוויזיה: **דואט ישראלי**. זוכת "הפסטיבלינו" 2008.

”

...

”זה
הזמן
שכל

Billy Schwartz

First prize, original musicals bat yam festival

Billy Schwartz is an accounting firm's lackluster secretary who dreams of a better life, and in the meantime passes her time between answering telephone calls at the office and the oppression of her mother, who insists on marrying her at all costs. All of this is about to change when mega-celeb Jonathan Gur enters Billy's life and asks her out on a date.

Billy falls head over heels for Jonathan, who proposes, but on the wedding day she realizes that life is not a Disney movie, and finds herself at a fateful crossroads as everything she ever thought of herself and of love is about to change.

An urban musical comedy about self-fulfillment and true love.

Music and Lyrics: **Ohad Hitman**

Play: **Ohad Hitman** and **Shirily Deshe**, based on an original idea by **Ohad Hitman**

Director: **Daniel Efrat**

Choreography: **Omer Zimri**

Musical Arrangement and Orchestration: **Tal Blecharovitz**

Stage Design: **Sasha Lisiansky**

Costume Design: **Yuval Caspin**

Lighting Design: **Uri Morag**

Vocal Coaching: **Maya Avidan**

Assistant Director: **Assaf Friedman**

Assistant Choreographer: **Gili Gevel**

Corepetitor: **Itay Shimoni**

Sound Design: **Itzik Fried**

Additional Orchestration: **Zohar Sharon, Lior Ronen**

Vocal Arrangements: **Ohad Hitman**

Cast: **Tali Oren, Miki Kam, Amir Hilel, Nili Tserruya, Sharon Zur, Dor Ohaion Ben-Natan, Dudi Gazit, Yehuda Nahari, Yosef Alon, Yifat Cohen, Noa Godel.**

Accompanied by the **Revolution Orchestra**,

conducted by **Roi Oppenheim**

Musicians: **Roi Cohen, Keren Goldenzweig, Oded Geitzhals,**

Dan Weinstein, Adi Hlavin, Alon Azizi, Nadav Rogel, Lia Reichlin,

Hagar Shahal, Daniel Tanhelson.

תרגם מעברית: ארז אשרוב

הצוות שלנו

דירקטוריון תיאטרון חיפה | יו"ר: ישראל סביון
חדווה אלמוג - מ"מ ראש העיר, רו"ח שאול ד'אנג'לי,
ירון פיינטוך, פרופ' גבי יומן, אביבה שש, ערין עאבדי-
זועבי, משה פרץ, רבקה איזיקוביץ

יועץ משפטי

עו"ד שלמה כרוב

ועדת ביקורת | יו"ר: רו"ח אילן פרוינד

רו"ח אירנה בן יקר

מנכ"ל ניצה בן צבי

מנהל אמנותי משה נאור

רו"ח מבקר רו"ח זאב שלום

מבקר פנים רו"ח יוס טוב בילו

שחקני תיאטרון חיפה

וברטו פולק, סלים דאו, יוסף אבו ורדה, נורמן עיסא,
יואב בר לב, רון ריכטר, ארז שהרבני, קרן אור, ארז
ביטון, מיטל רוז, רוזינה, ולדיסלב פסחוביץ', נגבה מאור,
ליאורה ריבלין, משה איבגי, טלי אורן, מיקי קם, אמיר
הלל, נילי צרויה, שרון צור, דור אוהיון בר-נתן, דודי
גית, יהודה נהרי, יוסף אלון, יפעת כהן, נעה גודל,
לירון בן שלוש, ישי גולן, תיקי דיין, רמי ברוך, אודיה
קורן, ענת וקסמן, אוהד קנולר, אבי קושניר, עמי
סמולרצ'יק, נבו קמחי, שרון אלכסנדר, נצנת מקונן,
יובל סטוניס, רענן פז, שרון בורנשטיין, דנה דוניץ,
שרון פרידמן, אפרת ארנון, לירית בלבן, נינה קוטלר,
גלי אשכנזי, אלברט אילוז, אריה מוסקונה, הילה שלו,
אלדד פריבס, דני לשמן, נדיה קוצר, רות יעקב, נטלי
אליעזרוב, יוגב יפת, דרור אהבה רומם, ירדן לויתן, אורי
אוריין, יובל כהן, אייל רוזלס, גיל רשף, דנה מיינרט,
גל אמיתי, פז מגן.

עוזרת מנהל אמנותי יואלית אליכין

דרמטורג עמיר קליגר

מוזכירת התיאטרון ורדית כהן

מנהלת שיווק מיכל הללי

מנהלת מכירות חוץ ומחלקה חינוכית גילת סלע

תקשורת שיווקית ותוכן עדי רונן

דוברות ויחסי ציבור בירן תקשורת

מנהל טכני עופר טל

מנהל הפקות ומנהל ייצור דור שלום

קב"ט שושני מרקוביץ'

חשבת רקפת בלומנפלד

הנהלת חשבונות מרינה גנדין

תפעול במה אלדד מיכאלי, שמואל מיכאלוב,

ואלדי זסלבסקי, מיכאל ניבוטובסקי, דימיטרי סקרינקו,

עוז שליין, טימותי סליצקי

סאונד ניסים טוויטו, גיא וילינסקי, דודי עשור

חשמל ותאורה חואן כהן, יוסי זוהר, ניר ריקון,

אלי אשכנזי, לירן אופיר, דימה אלטמן, רומן אורין

הלבשה לובה גלפרין, ויקי אזולאי, סשה צרנין

מתפרה סבטלנה קאשין, סרגיי קאשין

איפור ופאות לודא גולדברג, טניה שפק

אביזרים ענת זמיר, דנה פוקס, סשה קלמיקובה

מנהלי הצגה יואלית אליכין, דור שלום, ענת זמיר,

הילה טואף, עמליה זכריה

ניקיון ואחזקה קלרה זינגר, נדיה בונדרונקו

שירות לקוחות ומנויים

יובל יאירי - אחראי מחלקת שירות לקוחות

רמי אלסקלסי- אחראי מחלקת מנויים

דורית אדרי, ליאת אזרזר, אנה ביכובסקי, אתל בר אור,

אביעד גולדברג, נורית דרייפוס, מתן טושק,

שירן משיח, אסי נחום, עדי וייסמן, מיטל נגרין,

שירן סיג, אורלי קוטיק, אינה שניצר.

דיילים

אסף ברנשטוק, בועז אלישיב, רעות שטרנברג, שמוליק

לונדון, אלמוג קדושים, אביטל פרימט, סילג ונצובסקי,

רותם פז, מור סביון, ליפז גלזר, אור אביב, עינת רודמן,

לי בכר, יבגני פינסון, עדי וייסמן, אנה לוי, רונה אסולין,

אביב זומר, שיר ברנסון, הלנה גולדמן, אופיר יוסף, ירין

הרשקוביץ, בן טלמור, ויטלי מנביץ, טל פרגיון, אנה

שפלנסקי, רז כהן, יערה נורי, גילי כרמי, צליל סמחון,

מריה סטרקין, טליה יצחקי, טלי שוורץ.

הכוח החיוני

מאמינים שלא
נאבד בנפילה
חסרי אונים מול
סימני השאלה
אבל אולי הבוקר
שנכפה עלי
יספר לי לאן תנשוב
הרוח בחי'..

תיאטרון חיפה

תיאטרון יוצר שינוי

משכן התיאטרון ע"ש מאירהוף

The Joseph & Rebecca
Meyerhoff Theatre of Haifa

חניון התיאטרון רח' פבזנר 27
כניסה מרח' בלפור

רח' פבזנר 50, חיפה, מיקוד 33134
טל': 04-8600500 פקס: 04-8600575

www.ht1.co.il

